

Hallituksen esitys Eduskunnalle Marokon kanssa tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi tehdyn sopimuksen hyväksymisestä ja laiksi sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan, että eduskunta hyväksyisi Marokon kanssa tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi huhtikuussa 2006 tehdyn sopimuksen.

Sopimus rakentuu eräin poikkeuksin Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) laatimalle malliverosopimukselle. Sopimus sisältää määräyksiä, joilla toiselle sopimusvaltiolle myönnetään oikeus verottaa eri tuloja, kun taas toisen sopimusvaltion on vastaavasti luovuttava käyttämästä omaan verolainsäädäntöönsä perustuvaa verottamisoikeuttaan tai muulla tavoin myönnettävä huojennus verosta, jotta kansainvälinen kaksinkertainen verotus vältetään. Lisäksi sopi-

muksessa on muun muassa syrjäntäkieltoa ja verotustietojen vaihtoa koskevia määräyksiä.

Sopimus tulee voimaan kolmantenakymmenentenä päivänä siitä päivästä, jona sopimusvaltioiden hallitukset ovat ilmoittaneet toisilleen täyttäneensä valtiosäännössään sopimuksen voimaantulolle asetetut edellytykset.

Esitykseen sisältyy lakiehdotus sopimuksen eräiden lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta. Ehdotettu laki on tarkoitettu tulemaan voimaan tasavallan presidentin asetuksella säädettävänä ajankohtana samanaikaisesti sopimuksen kanssa.

YLEISPERUSTELUT

1. Nykytila

Suomen ja Marokon välillä tehtiin 25 päivänä kesäkuuta 1973 sopimus tulo- ja omaisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi (SopS 8/1980). Sopimusta sovellettiin Suomessa ensimmäisen kerran vuodelta 1981 toimitetussa verotuksessa.

Suomen ja Marokon välillä tehtiin 1 päivänä lokakuuta 2001 pöytäkirja tulo- ja omaisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehdyn sopimuksen muuttamisesta. Eduskunta on käsitellyt pöytäkirjaa koskevan hallituksen esityksen (HE 169/2002) 13 päivänä marraskuuta 2002 ja tasavallan presidentti on hyväksynyt sen voimaansaattamislain (981/2002) presidentin

esittelyssä 25 päivänä marraskuuta 2002. Pöytäkirja ei kuitenkaan ole tullut voimaan eikä sovellettavaksi, koska Suomi ei ole saanut Marokolta ilmoitusta sen lainsäädännössä pöytäkirjan voimaantulolle asetetun menettelyn täyttämistä. Koska nyt on tehty kokonaan uusi verosopimus, pöytäkirjaa ei enää ole tarkoitus saattaa voimaan.

Kaksinkertaisen verotuksen välttämisen alalla tapahtuneen kehityksen johdosta on Marokon kanssa voimassa olevaa verosopimusta pidettävä vanhentuneena ja siten tarkistusta kaipaavana. Lisäksi on sopimuksen allekirjoittamisen jälkeen sekä Suomen että Marokon verolainsäädäntöön tehty olennaisia muutoksia. Eläkkeiden verotuksessa sopimus on ollut poikkeus Suomen veropoliittisesta linjasta. Näistä syistä uuden sopimuksen t-

keminen Marokon kanssa on ollut tarkoituksenmukaista.

2. Asian valmistelu

Neuvotteluja sopimuksesta käytiin Rabatissa tammikuussa 2004, Helsingissä toukokuussa 2004 ja Rabatissa tammikuussa 2005, jolloin neuvottelujen päätteeksi parafoitiin ranskaksi laadittu sopimusluonnos.

Sopimus allekirjoitettiin Helsingissä 7 päivänä huhtikuuta 2006.

Sopimus noudattaa pääasiallisesti Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) laatimaa mallia kahdenkeskiseksi verosopimukseksi (mallisopimus). Poikkeamat tästä mallista koskevat muun muassa kiinteän toimipaikan määritelmää, liiketulon, merenkulusta ja ilmakuljetuksesta saadun tulon, osingon, koron, rojaltin, itsenäisen ammatinharjoittamisen tuottaman tulon, eläkkeen, opiskelijan ja tutkijan saaman tulon sekä muun tulon verottamista, verotustietojen vaihtoa ja perintävirka-apua. Osa poikkeamista merkitsee sitä, että sille sopimusvaltiolle, josta tulo kertyy, on annettu olennaisesti laajempi verottamisoikeus kuin OECD:n mallisopimus edellyttää. Tätä verottamisoikeuden laajennusta, joka on nähtävä myön-

nytyksenä Marokon hyväksi, voidaan kuitenkin pitää perusteltuna, kun otetaan huomioon Marokon asema kehitysmaana.

Sekä Suomi että Marokko soveltavat veronhyvitysmenetelmää päämenetelmänä kaksinkertaisen verotuksen poistamiseksi.

3. Esityksen taloudelliset vaikutukset

Sopimuksen tarkoituksesta johtuu, että sopimusvaltio ja muut sopimuksessa tarkoitettujen verojen saajat eivät käytä verottamisoikeuttaan sopimuksessa määrätyissä tapauksissa tai että ne sopimuksessa edellytetyllä tavalla muutoin myöntävät huojoennusta verosta. Sopimusmääräysten soveltaminen merkitsee Suomessa sitä, että valtio ja kunnat sekä evankelisluterilaisen kirkon ja ortodoksisen kirkkokunnan seurakunnat luopuvat vähäisestä osasta verotulojaan, jotta kansainvälinen kaksinkertainen verotus vältettäisiin.

Marokkoon maksettujen osingon, koron, rojaltin ja eläkkeiden yhteismäärä on ollut vähemmän kuin miljoona euroa vuonna 2004, joten esityksellä ei ole merkittäviä taloudellisia vaikutuksia.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Sopimuksen sisältö

1 artikla. Tässä artiklassa määritetään ne henkilöt, joihin sopimusta sovelletaan. Sopimusta sovelletaan henkilöihin, jotka asuvat sopimusvaltiossa tai molemmissa sopimusvaltioissa. Sanonta sopimusvaltiossa asuva henkilö määritellään 4 artiklassa. Artikla on OECD:n mallisopimuksen mukainen.

2 artikla. Verot, joihin sopimusta sovelletaan, määritellään ja mainitaan tässä artiklassa. Varallisuusverot eivät kuulu sopimuksen soveltamisalaan, koska kummassakaan valtiossa ei enää kanneta niitä eikä kaksinkertaista verotusta voi tältä osin syntyä. Suomen kirkollisvero ei kuulu sopimuksen piiriin.

3–5 artikla. Näissä artikloissa määritellään eräät sopimuksessa esiintyvät sanonnat. Artiklat 3–4 ovat eräin poikkeamin OECD:n

mallisopimuksen mukaisia.

Sopimuksen 3 artiklassa on yleisiä määritelmiä. Määritelmiä on myös muissa artikloissa. Esimerkiksi sanonnat osinko, korko ja rojalti määritellään niissä artikloissa, joissa käsitellään näiden tulolajien verotusta (10, 11 ja 12 artikla).

Sanonta sopimusvaltiossa asuva henkilö määritellään 4 artiklassa. Siinä mainitaan myös valtio, sen valtiollinen osa, julkisyhteisö ja paikallisviranomaisen.

Sanonta kiinteä toimipaikka, joka määritellään 5 artiklassa ja joka on tärkeä erityisesti liiketulon verotusta koskevan 7 artiklan soveltamisen kannalta, poikkeaa OECD:n mallisopimuksesta muun muassa siinä, että rakennus-, kokoonpano- tai asennustoiminnan suorittamispaikka muodostaa kiinteän toimipaikan jo silloin, kun toiminta on kestänyt yli

kuusi kuukautta (5 artiklan 3 kappaleen a kohta), kun tämä ajanjakso on mallisopimuksessa 12 kuukautta. Suomen ja muiden teollistuneiden maiden välisissä verosopimuksissa tämä aika on miltei poikkeuksetta myös 12 kuukautta. Kiinteän toimipaikan muodostaa saman kohdan mukaan myös rakennus-, kokoonpano- tai asennustoimintaan liittyvä valvontatoiminta, jos viimeksi mainittu toiminta kestää yli kuusi kuukautta. Tällä määräyksellä ei ole vastinetta OECD:n mallisopimuksessa. Sanonnalle kiinteä toimipaikka on lisäksi annettu OECD:n mallisopimusta laajempi sisältö siinä, että konsulttipalvelujen saatavana pitäminen, kun se tapahtuu työntekijöitä tai muuta henkilöstöä käyttämällä, muodostaa kiinteän toimipaikan, jos tällainen toiminta kestää yli kaksi kuukautta kahdentoista kuukauden aikana (5 artiklan 3 kappaleen b kohta). Mineraaliöljyjen etsinnässä, ottamisessa tai hyödyntämisessä tarjottaviin palveluihin ja järjestelyihin ja niissä käytettävien tai käytettäväksi tarkoitettujen koneiden ja laitteiden vuokralleantoon sovelletaan erityismääräystä (5 artiklan 3 kappaleen c kohta). Tässä tapauksessa kiinteä toimipaikka syntyy, jos yhdestä tai useasta ajanjaksosta koostuva toiminta kestää yhteensä enemmän 30 päivää verovuonna alkavan tai päättyvän 12 kuukauden ajanjakson aikana. Kiinteää toimipaikkaa koskevaan esimerkkiuuteluon on lisätty öljy- tai kaasulähde, luonnonvarojen etsiminen, varasto, joka on annettu henkilön käytettäväksi muiden henkilöiden tavaroiden varastointia varten ja myyntipiste. Lisäksi artikla sisältää muita vakuutusyrityksiä kuin jälleenvakuutusta harjoittavia yrityksiä koskevan erityismääräyksen (5 artiklan 6 kappale), jonka mukaan kiinteä toimipaikka syntyy, jos tällainen yritys kantaa vakuutusmaksuja toisen sopimusvaltion alueella tai vakuuttaa siellä olevia riskejä muun henkilön kuin sellaisen itsenäisen edustajan välityksellä, johon sovelletaan 5 artiklan 7 kappaletta. Kaikki nämä määräykset poikkeavat OECD:n mallisopimuksista.

6 artikla. Kiinteästä omaisuudesta saatua tuloa voidaan verottaa siinä sopimusvaltiossa, jossa omaisuus on. Tällaiseen tuloon rinnastetaan artiklan mukaan muun muassa tulo, joka saadaan kiinteistöyhteisön osakkeen tai

muun yhteisöosuuden perusteella hallitun huoneiston käytöstä tai vuokralleannosta. Niin ollen voidaan esimerkiksi tuloa, jonka suomalaisen asunto-osakeyhtiön osakkeenomistaja saa niin sanotun osakehuoneiston vuokralleannosta, verottaa Suomessa. Artikla vastaa OECD:n mallisopimusta.

7 artikla. Tämän artiklan mukaan sopimusvaltiossa olevan yrityksen saamasta liikeluosta voidaan verottaa toisessa sopimusvaltiossa vain, jos yritys harjoittaa toimintaansa viimeksi mainitussa valtiossa olevasta kiinteästä toimipaikasta. Käsite kiinteä toimipaikka määritellään sopimuksen 5 artiklassa. Liiketuloa, josta kiinteän toimipaikan sijaintivaltio voi verottaa, on tulo, joka on luettava kuuluvaksi itse kiinteään toimipaikkaan (7 artiklan 1 kappaleen a kohta), sijaintivaltiossa tapahtuvaan sellaiseen myyntiin (b) kohta), joka käsittää samoja tai samanluonteisia tavaroita kuin ne tavarat, joita myydään kiinteästä toimipaikasta, tai muuhun sellaiseen sijaintivaltiossa harjoitettavaan liiketoimintaan (7 artiklan 1 kappaleen c) kohta), joka on samaa tai samanluonteista kuin kiinteästä toimipaikasta harjoitettu liiketoiminta. Kappaleen b) ja c) kohdan määräyksiä ei kuitenkaan sovelleta, jos yritys osoittaa, että tämä samankaltainen myynti tai toiminta ei ole yhteydessä kyseiseen kiinteään toimipaikkaan. Jos liikeluonon sisältyy tuloa, jota käsitellään erikseen sopimuksen muissa artikloissa, siihen sovelletaan sitä koskevia erityismääräyksiä (7 kappale). Nämä määräykset ovat laajemmat kuin OECD:n mallisopimuksessa.

Sopimuksen 10 artiklan 6 kappaleessa on kiinteää toimipaikkaa koskeva yksipuolinen erityismääräys. Sen mukaan Marokko saa kantaa edellä kuvatusta verotettavasta liikeluosta lähdeveroa, kun Suomessa asuvan yhtiön marokkolainen kiinteä toimipaikka asettaa tulon yhtiön suomalaisen pääkonttorin käytettäväksi. Lähdevero ei kuitenkaan saa ylittää 7 prosenttia siitä tulon määrästä, josta on vähennetty tulosta Marokossa kannettu yhtiövero. OECD:n mallisopimuksessa ei ole vastaavaa määräystä.

8 artikla. Tämä artikla on merenkulusta ja ilmakuljetuksesta saatua tuloa koskeva poikkeus 7 artiklan määräyksistä. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa oleva yritys saa kansainvälisestä merenkulusta tai ilmakuljetuksesta,

verotetaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa yrityksen tosiasiallisen johdon sijaintipaikka on. Jos tämä valtio ei lainsäädäntönsä mukaan kuitenkaan voi verottaa kaikesta tulosta, tulosta verotetaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa yrityksen kotipaikka on (1 kappale). Määräys vastaa OECD:n mallisopimuksen 8 artiklan kommentaarissa esitettyjä vaihtoehtoisia määräyksiä.

9 artikla. Etuhyteydessä keskenään olevien yritysten saamaa tuloa saadaan tämän artiklan mukaan oikaista, jos perusteetonta voitonsiirtoa voidaan näyttää. Suomessa tällä määräyksellä on merkitystä verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) 31 §:n soveltamisen kannalta.

10 artikla. Osingosta voidaan verottaa siinä sopimusvaltiossa, jossa osingon saaja asuu (1 kappale).

Jos marokkolaisen yhtiön maksaman osingon saajana on suomalainen yhtiö, osinko on kuitenkin Suomessa vapautettu verosta, jos saaja hallitsee välittömästi vähintään 10 prosenttia osingon maksavan yhtiön äänimäärästä (23 artiklan 2 kappaleen b kohta). Voimassa olevassa sopimuksessa tällaisen osingon verokohtelu määräytyy suoraan Suomen sisäisen verolainsäädännön perusteella (10 artiklan 3 kappale), joten verovapaus laajenee.

Osingosta voidaan artiklan 2 kappaleen a kohdan mukaan verottaa myös siinä sopimusvaltiossa, jossa osingon maksavan yhtiön kotipaikka on (lähdevaltio). Artiklan 2 kappaleen a kohdan määräysten mukaan vero lähdevaltiossa on rajoitettu 7 prosenttiin osingon kokonaismäärästä, jos osingonsaaja on yhtiö, joka hallitsee vähintään 25 prosenttia osingon maksavan yhtiön pääomasta. Muissa tapauksissa vero saa olla enintään 10 prosenttia osingon kokonaismäärästä. Lähdevaltio ei ole velvollinen noudattamaan näitä rajoituksia (4 kappale), jos osingon maksamisen perusteena oleva osuus tosiasiallisesti liittyy lähdevaltiossa olevaan kiinteään paikkaan tai kiinteään toimipaikkaan tai lähdevaltiossa harjoitettuun 7 artiklan 1 kappaleen c kohdassa tarkoitettuun liiketoimintaan. Syntynyt kaksinkertainen verotus poistetaan Suomessa veronhyvityksellä 23 artiklan 2 kappaleen a kohdan määräysten mukaisesti.

Nämä määräykset ovat pääpiirteiltään OECD:n mallisopimuksen mukaiset.

Voimassa olevassa sopimuksessa verokanta on aina 15 prosenttia.

11 artikla. Korosta voidaan verottaa siinä sopimusvaltiossa, jossa koron saaja asuu (1 kappale). Korosta voidaan 2 kappaleen mukaan verottaa myös siinä sopimusvaltiossa, josta se kertyy (lähdevaltio), jollei se ole siellä verosta vapaa 3 kappaleen nojalla. Artiklan 3 kappaleen mukaan korosta ei veroteta lähdevaltiossa, jos koron saajana on toisen sopimusvaltion hallitus, keskuspankki, tai kappaleessa tarkoitettu rahoituslaitos. Myös julkisesti tuettujen vientiluottojen tuottama korko on lähdeverovapaa. Artiklan 2 kappaleen määräysten mukaan vero lähdevaltiossa saa olla, samalla tavalla kuin voimassa olevassa sopimuksessa, enintään 10 prosenttia koron kokonaismäärästä. Lähdevaltio ei ole velvollinen noudattamaan tätä rajoitusta (5 kappale), jos koron maksamisen perusteena oleva saaminen tosiasiallisesti liittyy lähdevaltiossa olevaan kiinteään paikkaan tai kiinteään toimipaikkaan tai lähdevaltiossa harjoitettuun 7 artiklan 1 kappaleen c) kohdassa tarkoitettuun liiketoimintaan. Syntynyt kaksinkertainen verotus poistetaan Suomessa veronhyvityksellä 23 artiklan 2 kappaleen a kohdan määräysten mukaisesti.

Lähdevaltion verottamisoikeutta koskevilla määräyksillä ei ole Suomessa juuri mitään käytännön merkitystä, koska luonnollisen henkilön, joka ei asu Suomessa, ja ulkomaisen yhteisön on tuloverolain (1535/1992) 9 §:n 2 momentin mukaan vain eräissä harvinaisissa ja vähämerkityksellisissä tapauksissa suoritettava Suomessa veroa täältä saadusta korosta.

12 artikla. Rojaltista voidaan verottaa siinä sopimusvaltiossa, jossa rojaltin saaja asuu. OECD:n mallisopimuksesta poiketen rojaltista voidaan kuitenkin 2 kappaleen mukaan verottaa myös siinä sopimusvaltiossa, josta se kertyy (lähdevaltio). Vero lähdevaltiossa saa silloin, ja samoin kuin voimassa olevassa sopimuksessa, olla enintään 10 prosenttia rojaltin kokonaismäärästä. Lähdevaltio ei ole velvollinen noudattamaan tätä rajoitusta (5 kappale), jos rojaltin maksamisen perusteena oleva oikeus tai omaisuus tosiasiallisesti liittyy lähdevaltiossa olevaan kiinteään paikkaan tai kiinteään toimipaikkaan tai lähdevaltiossa harjoitettuun 7 artiklan 1 kappaleen c)

kohdassa tarkoitettuun liiketoimintaan. Rojaltista, joka maksetaan kiinteän omaisuuden käyttöoikeudesta, sekä kaivoksen tai muiden luonnon varojen hyväksikäytöstä verotetaan 6 artiklan mukaan. Syntynyt kaksinkertainen verotus poistetaan Suomessa hyvityksellä 23 artiklan 2 kappaleen a kohdan määräysten mukaisesti.

Rojaltin määritelmä on OECD:n mallisopimuksessa olevaa määritelmää laajempi. Siihen kuuluvat mm. suoritukset välittämisestä satelliitin, kaapelin, valokaapelin tai muun samanlaisen yleisölle tarkoitettuun välittämisessä käytetyn tekniikan avulla sekä leasingin perusteella maksetut suoritukset. Siihen kuuluvat myös maksut teknisestä avusta ja sellaisista palvelusuorituksista ja henkilökunnan suorituksista, jotka ovat muita kuin mitä itsenäistä ammatinharjoittamista ja yksityistä palvelusta koskeissa 14 ja 15 artiklassa tarkoitetaan.

13 artikla. Myyntivoiton verottaminen säännellään tässä artiklassa. Kiinteän omaisuuden ja kiinteistöyhteisön luovutuksesta saadusta myyntivoitosta voidaan verottaa siinä sopimusvaltiossa, jossa omaisuus on (1 kappale). Tällaiseen myyntivoittoon rinnastetaan artiklan 2 kappaleen mukaan muun muassa kiinteistöyhteisön osakkeen tai muun osuuden luovuttamisesta saatu myyntivoitto. Esimerkiksi myyntivoitosta, jonka suomalaisen asunto-osakeyhtiön osakkeenomistaja saa niin sanotun osakehuoneiston luovutuksesta, voidaan verottaa Suomessa. Jos sopimusvaltiossa asuvalla henkilöllä on toisessa sopimusvaltiossa kiinteä toimipaikka (tai kiinteä paikka), paikan ja sen liikeomaisuuteen kuuluvan irtaimen omaisuuden luovutuksesta saadusta voitosta voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa eli paikan sijaintivaltiossa (2 kappale). Kansainvälisessä merenkulussa ja ilmakuljetuksessa käytettyjen alusten tai ilma-alusten ja niiden käyttöön liittyvän irtaimen omaisuuden luovutuksesta saadusta myyntivoitosta verotetaan (3 kappale) vain siinä sopimusvaltiossa, jossa toimintaa harjoittavan yrityksen tosiasiallinen liikkeenjohto on. Jos tämä valtio ei lainsäädäntönsä mukaan kuitenkaan voi verottaa kaikesta myyntivoitosta, siitä verotetaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa yrityksen kotipaikka on, joten kappale on yhdenmukainen 8 artiklan

1 kappaleen määräyksen kanssa.

Voitosta, joka saadaan muun kuin artiklassa erikseen mainitun omaisuuden luovutuksesta, verotetaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa luovuttaja asuu (5 kappale).

Nämä määräykset vastaavat pääosin OECD:n mallisopimusta.

14 artikla. Itsenäisestä ammatinharjoittamisesta saatua tuloa verotetaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa tulon saaja asuu, jollei hänellä ole toimintansa harjoittamista varten toisessa sopimusvaltiossa kiinteää paikkaa, esimerkiksi vastaanotto- tai toimistohuoneistoa. Viimeksi mainitussa tapauksessa voidaan kiinteään paikkaan kuuluvasta tulosta verottaa kiinteän paikan sijaintivaltiossa. Lisäksi tulosta voidaan verottaa siinä valtiossa, jossa toimintaa harjoitetaan, jos tulon saaja oleskelee tässä valtiossa toiminnan harjoittamista varten enemmän kuin 183 päivää kahdentoista kuukauden aikana, vaikka hänellä ei ole kiinteää paikkaa siellä. Vastaavia määräyksiä on eräissä aikaisemmissakin Suomen tekemissä verosopimuksissa.

OECD:n mallisopimukseen ei enää sisälly 14 artiklaa. Itsenäinen ammatinharjoittaminen rinnastetaan liiketoimintaan ja siihen sovelletaan 7 artiklaa.

15–17 artikla. Näihin artikloihin sisältyvät yksityistä palvelusta (15 artikla), johtokunnan jäsenen palkkiota (16 artikla) sekä taiteilijoita ja urheilijoita (17 artikla) koskevat määräykset ovat eräin täsmennyksin ja poikkeamin OECD:n mallisopimuksen ja Suomen verosopimuksissaan noudattaman käytännön mukaiset.

18 artikla. Voimassa olevan sopimuksen 18 artiklan mukaan kaikista eläkkeistä verotetaan vain eläkkeensaajan asuinvaltiossa.

Uuden sopimuksen 18 artiklan mukaan yksityiseen palvelukseen perustuva eläke verotetaan 1 kappaleessa olevan pääsäännön mukaan vain saajan asuinvaltiossa. Sellainen eläke, elinkorko ja muu toistuva tai yksittäinen maksu, jonka sopimusvaltio tai sen valtiollinen osa suorittaa vastataksaan henkilökuntaansa kohdanneiden onnettomuuksien kuluista, verotetaan kuitenkin vain tässä valtiossa eli lähdevaltiossa (2 kappale). Poikkeuksena 1 kappaleen määräykseen sellaista sopimusvaltion sosiaaliturvalainsäädännön perusteella maksettua eläkettä, esimerkiksi

Suomen TEL-eläkettä, ja muuta suoritusta sekä valtiosta kertyvää elinkorkoa voidaan verottaa tässä valtiossa eli lähdevaltiossa (3 kappale). Syntynyt kaksinkertainen verotus poistetaan Suomessa veronhyvityksellä 23 artiklan 2 kappaleen a kohdan määräysten mukaisesti.

Nämä määräykset vastaavat OECD:n mallisopimuksen 18 artiklan kommentaarin vaihtoehtoisia määräyksiä.

19 artikla. Julkisesta palveluksesta saatua tuloa verotetaan 1 kappaleen a kohdassa olevan pääsäännön mukaan vain siinä sopimusvaltiossa, josta maksu tapahtuu. Vastaava pääsääntö on 2 kappaleen a kohdan mukaan voimassa tällaisen palveluksen perusteella maksettavan eläkkeen osalta. Artiklan 1 kappaleen b kohdassa ja 2 kappaleen b kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa palkkatuloa tai eläkettä verotetaan kuitenkin vain saajan kotivaltiossa. Artiklan 3 kappaleessa mainituin edellytyksin verotetaan taas julkisesta palveluksesta saatua tuloa ja tällaisen palveluksen perusteella saatua eläkettä niiden määräysten mukaan, jotka koskevat yksityisestä palveluksesta saatua tuloa ja tällaisen palveluksen perusteella saatua eläkettä.

20–21 artikla. Sopimuksen 20 artiklassa on määräyksiä opiskelijoiden ja harjoittelijoiden saamien tulojen verovapaudesta eräissä tapauksissa. Artikla vastaa OECD:n malliverosopimusta.

Sopimuksen 21 artiklassa on määräyksiä tutkijoiden saaman tulon verottamisesta. Tutkijan on tultava sopimusvaltioon valtion, yliopiston, opetuslaitoksen tai muun voittoa tavoittelemattoman kulttuurilaitoksen kutsu- ja hän saa oleskella siellä verovapauttaan menettämättä enintään kaksi vuotta. Verovapaus koskee vain toisesta valtiosta kertyviä korvauksia, esimerkiksi stipendejä, ei oleskeluvaltiossa saatua tuloa, esimerkiksi tutkimustyöstä saatua palkkaa. Tutkimukselta edellytetään, että se tehdään yleiseksi eduksi.

OECD:n mallisopimus ei sisällä tutkijoita koskevaa artiklaa.

Artikla 20 ja 21 ovat soveltamisalaltaan suppeammat kuin voimassa olevan sopimuksen 20 artikla, joka sisältää määräykset sekä opiskelijoista että tutkijoista.

22 artikla. Tulosta, jota ei käsitellä 6–21 artiklassa, verotetaan vain siinä sopimusval-

tiiossa, jossa tulon saaja asuu. Jos tulo kuitenkin kertyy toisessa sopimusvaltiossa olevasta lähteestä, siitä voidaan verottaa myös tässä toisessa valtiossa eli lähdevaltiossa.

23 artikla. Veronhyvitysmenetelmä on tämän artiklan mukaan molemmissa sopimusvaltioissa päämenetelmä kaksinkertaisen verotuksen poistamiseksi. Marokkoa koskevat määräykset ovat 1 kappaleessa ja Suomea koskevat 2 kappaleessa. Artiklan 2 kappaleen a kohdan määräys rakentuu sille sopimuksessa omaksutulle periaatteelle, että tulon saajaa verotetaan siinä sopimusvaltiossa, jossa hän asuu (asuinvaltio), myös sellaisesta tulosta, josta sopimuksen mukaan voidaan verottaa toisessa sopimusvaltiossa (lähdevaltio). Asuinvaltiossa maksettavasta verosta vähennetään kuitenkin vero, joka sopimuksen mukaisesti on maksettu samasta tulosta toisessa sopimusvaltiossa. Kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta on lisäksi voimassa, mitä kansainvälisen kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta annetussa laissa (1552/1995) säädetään. Veronhyvitysmenetelmää ei luonnollisestikaan sovelleta Suomessa niissä tapauksissa, joissa osinko on vapaa Suomen verosta 2 kappaleen b kohdan määräyksen nojalla.

Voimassa olevan sopimuksen 23 artiklan 3 kappaleen määräysten mukaan Suomen on eräin edellytyksin myönnettävä Marokosta saadun osingon ja koron osalta hyvitys Marokossa tosiasiallisesti sovellettua verokantaa korkeamman verokannan perusteella (hyvityksen fiktiivisen veron perusteella). Näiden määräysten soveltaminen jatkuu niinä ensimmäisenä viitenä vuonna, jotka seuraavat uuden sopimuksen voimaantulovuotta.

24–28 artikla. Näihin artikloihin sisältyvät syrjäintäkieltoa (24 artikla), keskinäistä sopimusmenettelyä (25 artikla), verotustietojen vaihtamista (26 artikla), virka-apua perinnässä (27 artikla) sekä diplomaattisten edustustojen ja konsuliedustustojen jäseniä (28 artikla) koskevat määräykset. Syrjäintäkielto koskee edelleenkin kaikenlaatuista veroja, tietojenvaihto sen sijaan koskee vain sopimuksessa tarkoitettuja veroja ja edellyttää sitä, että tiedot ovat välttämättömiä kyseisten määräysten soveltamiseksi. Perintävirka-apua koskevat määräykset eivät olennaisesti eroa voimassa olevista säännöksistä. Nämä artik-

lat poikkeavat jossakin määrin OECD:n mallisopimuksesta ja Suomen verosopimuksiinsa noudattamasta käytännöstä.

29 artikla. Sopimuksen voimaantuloa koskevat määräykset sisältyvät tähän artiklaan.

30 artikla. Sopimuksen päättymistä koskevat määräykset sisältyvät tähän artiklaan. Sopimuksen on määrä olla voimassa toistaiseksi.

2. Lakiehdotuksen perustelut

Perustuslain 95 §:n 1 momentissa edellytetään, että kansainvälisen velvoitteen lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset saatetaan valtiosisäisesti voimaan erityisellä voimaansaattamislailla.

Esitys sisältää ehdotuksen laiksi Marokon kanssa tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi tehdyn sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta.

1 §. Lakiehdotuksen 1 §:llä saatetaan voimaan sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset.

2 §. Tarkempia säännöksiä lain täytäntöönpanosta voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella.

3 §. Voimaantulosta säädetään tasavallan presidentin asetuksella. Laki on tarkoitus saattaa voimaan samanaikaisesti sopimuksen kanssa.

3. Voimaantulo

Sopimus tulee voimaan kolmantenakymmenentenä päivänä siitä päivästä, jona sopimusvaltioiden hallitukset ovat ilmoittaneet toisilleen täyttäneensä valtiosäännössään sopimuksen voimaantulolle asetetut edellytykset. Voimaantulon jälkeen sopimuksen määräyksiä sovelletaan (29 artiklan 2 kappale) Suomessa lähdeveron osalta tuloon, joka saadaan sopimuksen voimaantuloavuotta välittömästi seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen, sekä muiden tuloverojen osalta veroihin, jotka määrätään sopimuksen voimaantuloavuotta välittömästi seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päi-

vänä tai sen jälkeen alkavilta verovuosilta. Marokossa sopimusta sovelletaan lähteellä pidätettävien verojen osalta niihin määrin, jotka maksetaan tai hyvitetään sopimuksen voimaantuloavuotta välittömästi seuraavan vuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen, ja muiden verojen osalta, jokaiseen verovuoteen tai verotusajanjaksoon, joka alkaa sopimuksen voimaantuloavuotta välittömästi seuraavan vuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen.

Vuoden 1973 lakkaa olemasta voimassa siinä viimeisenä ajankohtana, jona sitä uuden sopimuksen voimaantulomääräysten mukaan sovelletaan.

4. Eduskunnan suostumuksen tarpeellisuus ja säätämisjärjestys

Perustuslain 94 §:n 1 momentin mukaan eduskunta hyväksyy sellaiset valtiosopimukset ja muut kansainväliset velvoitteet, jotka sisältävät lainsäädännön alaan kuuluvia määräyksiä.

Sopimuksen tulon verottamista koskevat 6–22 artiklat, joissa määrätään tulon verottamisoikeuden jaosta tai kansallisen veron alentamisesta taikka siitä vapauttamisesta, sisältävät lainsäädännön alaan kuuluvia määräyksiä. Tämän vuoksi sopimus vaatii näiltä osin eduskunnan hyväksymisen.

Sopimuksen kaksinkertaisen verotuksen poistamista koskeva 23 artikla sekä erityisiä määräyksiä koskevat 24–28 artiklat sisältävät joko suoraan tai välillisesti verotukseen liittyviä määräyksiä, jotka kuuluvat lainsäädännön alaan. Myös näiltä osin sopimuksen määräykset edellyttävät eduskunnan hyväksymistä.

Sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset eivät ole sellaisia, jotka edellyttäisivät perustuslain 94 §:n 2 momentissa tarkoitettua säätämisjärjestystä. Esitykseen sisältyvä lakiehdotus voidaan siten hyväksyä tavallisen lain säätämisjärjestyksessä.

Edellä olevan perusteella ja perustuslain 94 §:n mukaisesti esitetään,

että Eduskunta hyväksyisi Helsingissä 7 päivänä huhtikuuta 2006 Suomen tasaval-

lan ja Marokon kuningaskunnan välillä tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi tehdyn sopimuksen.

Koska sopimus sisältää määräyksiä, jotka kuuluvat lainsäädännön alaan, annetaan samalla Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Lakiehdotus

Laki

Marokon kanssa tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi tehdyn sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §
Helsingissä 7 päivänä huhtikuuta 2006 Suomen tasavallan ja Marokon kuningaskunnan välillä tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi tehdyn sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset ovat lakina voimassa sellaisina kuin Suomi on niihin sitoutunut.

2 §
Tarkempia säännöksiä tämän lain täytäntöönpanosta voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella.

3 §
Tämän lain voimaantulosta säädetään tasavallan presidentin asetuksella.

Naantalissa 29 päivänä kesäkuuta 2006

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Valtiovarainministeri *Eero Heinäluoma*

SOPIMUS**SUOMEN TASAVALLAN JA MAROKON KUNINGASKUNNAN VÄLILLÄ TULOVEROJA KOSKEVAN KAKSINKERTAISEN VEROTUKSEN VÄLTÄMISEKSI JA VERON KIERTÄMISEN ESTÄMISEKSI**

Suomen tasavallan hallitus ja Marokon kuningaskunnan hallitus, jotka haluavat tehdä sopimuksen tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi,

ovat sopineet seuraavasta:

1 artikla*Sopimuksen piiriin kuuluvat henkilöt*

Tätä sopimusta sovelletaan henkilöihin, jotka asuvat sopimusvaltiossa tai molemmissa sopimusvaltioissa.

2 artikla*Sopimuksen piiriin kuuluvat verot*

1. Tätä sopimusta sovelletaan tulon perusteella suoritettaviin veroihin, jotka määrätään sopimusvaltion, sen valtiollisten osien tai paikallisviranomaisten lukuun, riippumatta siitä, millä tavoin verot kannetaan.

2. Tulon perusteella suoritettavina veroina pidetään kaikkia kokonaistulon taikka tulon osan perusteella suoritettavia veroja, niihin luettuina irtaimen tai kiinteän omaisuuden luovutuksesta saadun voiton perusteella suoritettavat verot, yrityksen maksamien palkkojen yhteenlasketun määrän perusteella suoritettavat verot sekä arvonnousun perusteella suoritettavat verot.

3. Tällä hetkellä suoritettavat verot, joihin sopimusta sovelletaan, ovat:

- a) Suomessa:
 - (i) valtion tuloverot;
 - (ii) yhteisöjen tulovero;
 - (iii) kunnallisvero;

CONVENTION**ENTRE LA REPUBLIQUE DE FINLANDE ET LE ROYAUME DU MAROC TENDANT A EVITER LA DOUBLE IMPOSITION ET A PREVENIR L'EVASION FISCALE EN MATIERE D'IMPOTS SUR LE REVENU**

Le Gouvernement de la République de Finlande et le Gouvernement du Royaume du Maroc, désireux de conclure une Convention tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu,

sont convenus des dispositions suivantes:

Article 1*Personnes visées*

La présente Convention s'applique aux personnes qui sont des résidents d'un Etat contractant ou des deux Etats contractants.

Article 2*Impôts visés*

1. La présente Convention s'applique aux impôts sur le revenu perçu pour le compte d'un Etat contractant, de ses subdivisions politiques ou de ses collectivités locales, quel que soit le système de perception.

2. Sont considérés comme impôts sur le revenu, les impôts perçus sur le revenu total, ou sur des éléments du revenu, y compris les impôts sur les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers ou immobiliers, les impôts sur le montant global des salaires payés par les entreprises, ainsi que les impôts sur les plus-values.

3. Les impôts actuels auxquels s'applique la Convention sont:

- a) en ce qui concerne la Finlande:
 - (i) les impôts d'Etat sur le revenu;
 - (ii) l'impôt sur le revenu des sociétés;
 - (iii) l'impôt communal sur le revenu;

(iv) korkotulon lähdevero; ja

(v) rajoitetusti verovelvollisen lähdevero; (jäljempänä "Suomen vero").

b) Marokossa:

(i) yleinen tulovero;

(ii) yhtiöiden tulovero; (jäljempänä "Marokon vero").

4. Sopimusta sovelletaan myös kaikkiin samanlaisiin tai pääasiallisesti samanluonteisiin veroihin, joita on sopimuksen allekirjoittamisen jälkeen suoritettava tällä hetkellä suoritettavien verojen ohella tai asemesta. Sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava toisilleen verolainsäädäntönsä tehdyistä merkittävistä muutoksista.

3 artikla

Yleiset määritelmät

1. Jollei asiayhteydestä muuta johdu, on tätä sopimusta sovellettaessa seuraavilla sanannoilla jäljempänä mainittu merkitys:

a) sanonnat "sopimusvaltio" ja "toinen sopimusvaltio" tarkoittavat Suomea tai Marokkoa sen mukaan kuin asiayhteys edellyttää;

b) "Suomi" tarkoittaa Suomen tasavaltaa ja, maantieteellisessä merkityksessä käytettynä, Suomen tasavallan aluetta ja Suomen tasavallan aluevesiin rajoittuvia alueita, joilla Suomi lainsäädäntönsä mukaan ja kansainvälisen oikeuden mukaisesti saa käyttää oikeuksiaan merenpohjan ja sen sisustan sekä niiden yläpuolella olevien vesien luonnonvarojen tutkimiseen ja hyväksikäyttöön;

c) "Marokko" tarkoittaa Marokon kuningaskuntaa ja, maantieteellisessä merkityksessä käytettynä:

1) Marokon kuningaskunnan aluetta, sen aluemerta, ja

2) aluemerен ulkopuolista merivyöhykettä, joka käsittää merenpohjan ja sen sisustan (mannermaajalustan) ja talousvyöhykkeen,

(iv) l'impôt retenu à la source sur les intérêts; et

(v) l'impôt retenu à la source sur le revenu des non-résidents; (ci-après dénommés "impôt finlandais"); et

b) en ce qui concerne le Maroc:

(i) l'impôt général sur le revenu;

(ii) l'impôt sur les sociétés;

(ci-après dénommés "impôt marocain").

4. La Convention s'applique aussi aux impôts de nature identique ou analogue qui seraient établis après la date de signature de la Convention et qui s'ajouteraient aux impôts actuels ou qui les remplaceraient. Les autorités compétentes des Etats contractants se communiquent les modifications significatives apportées à leurs législations fiscales respectives.

Article 3

Définitions générales

1. Au sens de la présente Convention, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente:

a) les expressions "un Etat contractant" et "l'autre Etat contractant" désignent, suivant le contexte, la Finlande ou le Maroc;

b) le terme "Finlande" désigne la République de Finlande et, lorsque employé dans un sens géographique, désigne le territoire de la République de Finlande et toute région adjacente aux eaux territoriales de la République de Finlande à l'intérieur de laquelle, selon sa législation et en conformité avec le droit international, la Finlande peut exercer des droits à l'égard de l'exploration et de l'exploitation des ressources naturelles du fond et du sous-sol de la mer et des eaux surjacentes;

c) le terme "Maroc" désigne le Royaume du Maroc et, lorsqu'il est employé dans un sens géographique le terme Maroc comprend:

(i) le territoire du Royaume du Maroc, sa mer territoriale, et

(ii) la zone maritime au delà de la mer territoriale, comportant le lit de mer et son sous-sol (plateau continental) et la zone

jolla Marokko käyttää lainsäädäntönsä ja kansainvälisen oikeuden mukaisesti täysivaltaisia oikeuksiaan niiden luonnonrikkauksien tutkimisen ja hyväksikäytön osalta;

d) "vero" tarkoittaa Suomen veroa tai Marokon veroa sen mukaan kuin asiayhteys edellyttää;

e) "henkilö" käsittää luonnollisen henkilön, yhtiön ja muun yhteenliittymän;

f) "yhtiö" tarkoittaa oikeushenkilöä tai muuta, jota verotuksessa käsitellään oikeushenkilönä;

g) "sopimusvaltiossa oleva yritys" ja "toisessa sopimusvaltiossa oleva yritys" tarkoittavat yritystä, jota sopimusvaltiossa asuva henkilö harjoittaa, ja vastaavasti yritystä, jota toisessa sopimusvaltiossa asuva henkilö harjoittaa;

h) "kansainvälinen liikenne" tarkoittaa kuljetusta laivalla tai ilma-aluksella, jota käyttävän yrityksen tosiasiallisen johdon sijaintipaikka on sopimusvaltiossa, paitsi milloin laivaa tai ilma-alusta käytetään ainoastaan toisessa sopimusvaltiossa olevien paikkojen välillä;

i) "kansalainen" tarkoittaa sopimusvaltion osalta:

1) luonnollista henkilöä, jolla on tämän sopimusvaltion kansalaisuus (la nationalité tai la citoyenneté);

2) oikeushenkilöä, yhtymää tai muuta yhteenliittymää, joka on muodostettu tässä sopimusvaltiossa voimassa olevan lainsäädännön mukaan;

j) "toimivaltainen viranomainen" tarkoittaa:

1) Suomessa valtiovarainministeriötä, sen valtuuttamaa edustajaa tai sitä viranomaista, jonka valtiovarainministeriö määrää toimivaltaiseksi viranomaiseksi;

2) Marokossa valtiovarainministeriä tai hänen asianmukaisesti valtuuttamaansa edustajaa tai häneltä toimivaltansa saanutta edustajaa;

2. Kun sopimusvaltio jonakin ajankohtana soveltaa sopimusta, katsotaan, jollei asiayhteydestä muuta johdu, jokaisella sanonnalla, jota ei ole sopimuksessa määritelty, olevan se merkitys, joka sillä tänä ajankohtana on

économique exclusive sur laquelle le Maroc exerce ses droits souverains conformément à sa législation et au droit international, aux fins d'exploration et d'exploitation de leurs richesses naturelles;

d) le terme "impôt" désigne l'impôt finlandais ou l'impôt marocain suivant le contexte;

e) le terme "personne" comprend les personnes physiques, les sociétés et tous autres groupements de personnes;

f) le terme "société" désigne toute personne morale ou toute entité qui est considérée comme une personne morale aux fins d'imposition;

g) les expressions "entreprise d'un Etat contractant" et "entreprise de l'autre Etat contractant" désignent respectivement une entreprise exploitée par un résident d'un Etat contractant et une entreprise exploitée par un résident de l'autre Etat contractant;

h) l'expression "trafic international" désigne tout transport effectué par un navire ou un aéronef exploité par une entreprise dont le siège de direction effective est situé dans un Etat contractant, sauf lorsque le navire ou l'aéronef n'est exploité qu'entre des points situés dans l'autre Etat contractant;

i) le terme "national", en ce qui concerne un Etat contractant, désigne:

(i) toute personne physique qui possède la nationalité ou la citoyenneté de cet Etat contractant;

(ii) toute personne morale, société de personnes et association constituée conformément à la législation en vigueur dans cet Etat contractant;

j) l'expression "autorité compétente" désigne:

(i) dans le cas de la Finlande, le Ministère des Finances, son représentant autorisé ou l'autorité qui est désignée comme autorité compétente par le Ministère des Finances;

(ii) dans le cas du Maroc, le Ministre chargé des Finances ou son représentant dûment autorisé ou délégué.

2. Pour l'application de la Convention à un moment donné par un Etat contractant, tout terme ou expression qui n'y est pas défini a, sauf si le contexte exige une interprétation différente, le sens que lui attribue à

tämän valtion niitä veroja koskevan lainsäädännön mukaan, joihin sopimusta sovelletaan, ja tässä valtiossa sovellettavan verolainsäädännön mukaisella merkityksellä on etusija sanonnalle tämän valtion muussa lainsäädännössä annettuun merkitykseen nähden.

4 artikla

Sopimusvaltiossa asuva henkilö

1. Tätä sopimusta sovellettaessa sanonnalla "sopimusvaltiossa asuva henkilö" tarkoitetaan henkilöä, joka tämän valtion lainsäädännön mukaan on siellä verovelvollinen domisiilin, asumisen, liikkeen johtopaikan, rekisteröintipaikan tai muun sellaisen seikan nojalla, ja sanonta käsittää myös tämän valtion ja sen valtiollisen osan, julkisyhteisön tai paikallisviranomaisen. Sanonta ei kuitenkaan käsitä henkilöä, joka on tässä valtiossa verovelvollinen vain tässä valtiossa olevista lähteistä saadun tulon perusteella.

2. Milloin luonnollinen henkilö 1 kappaaleen määräysten mukaan asuu molemmissa sopimusvaltioissa, määritetään hänen kotipaikkansa seuraavasti:

a) hänen katsotaan asuvan vain siinä valtiossa, jossa hänen käytettävänä on vakinainen asunto; jos hänen käytettävänä on vakinainen asunto molemmissa valtioissa, hänen katsotaan asuvan vain siinä valtiossa, johon hänen henkilökohtaiset ja taloudelliset suhteensa ovat kiinteämmät (elinetujen keskus);

b) jos ei voida ratkaista, kummassa valtiossa hänen elinetsijensa keskus on, tai jos hänen käytettävänä ei ole vakinaista asuntoa kummassakaan valtiossa, hänen katsotaan asuvan vain siinä valtiossa, jossa hän oleskelee pysyvästi;

c) jos hän oleskelee pysyvästi molemmissa valtioissa tai ei oleskele pysyvästi kummassakaan niistä, hänen katsotaan asuvan

ce moment le droit de cet Etat concernant les impôts auxquels s'applique la Convention, le sens attribué à ce terme ou expression par le droit fiscal de cet Etat prévalant sur le sens que lui attribuent les autres branches du droit de cet Etat.

Article 4

Résident

1. Au sens de la présente Convention, l'expression "résident d'un Etat contractant" désigne toute personne qui, en vertu de la législation de cet Etat, est assujettie à l'impôt dans cet Etat, en raison de son domicile, de sa résidence, de son siège de direction, de son lieu de constitution (enregistrement) ou de tout autre critère de nature analogue, et s'applique aussi à cet Etat ainsi qu'à toutes ses subdivisions politiques ou à ses personnes morales de droit public ou à ses collectivités locales. Toutefois, cette expression ne comprend pas les personnes qui ne sont assujetties à l'impôt dans cet Etat que pour les revenus de sources situées dans cet Etat.

2. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une personne physique est un résident des deux Etats contractants, sa situation est réglée de la manière suivante:

a) cette personne est considérée comme un résident seulement de l'Etat où elle dispose d'un foyer d'habitation permanent; si elle dispose d'un foyer d'habitation permanent dans les deux Etats, elle est considérée comme un résident seulement de l'Etat avec lequel ses liens personnels et économiques sont les plus étroits (centre des intérêts vitaux);

b) si l'Etat où cette personne a le centre de ses intérêts vitaux ne peut pas être déterminé, ou si elle ne dispose d'un foyer d'habitation permanent dans aucun des Etats, elle est considérée comme un résident seulement de l'Etat où elle séjourne de façon habituelle;

c) si cette personne séjourne de façon habituelle dans les deux Etats, ou si elle ne séjourne de façon habituelle dans aucun

vain siinä valtiossa, jonka kansalainen hän on;

d) jos hän on molempien valtioiden kansalainen tai ei ole kummankaan valtion kansalainen, sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on ratkaistava asia keskinäisin sopimuksin.

3. Milloin muu kuin luonnollinen henkilö asuu 1 kohdan määräysten mukaan molemmissa sopimusvaltioissa, sen katsotaan asuvan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa sen tosiasiallisen johdon sijaintipaikka on.

5 artikla

Kiinteä toimipaikka

1. Tätä sopimusta sovellettaessa sanonnalla "kiinteä toimipaikka" tarkoitetaan kiinteää liikepaikkaa, josta yrityksen toimintaa kokonaan tai osaksi harjoitetaan.

2. Sanonta "kiinteä toimipaikka" käsittää erityisesti:

- a) yrityksen johtopaikan;
- b) sivuliikkeen;
- c) toimiston;
- d) tehtaan;
- e) työpajan;
- f) kaivoksen, öljy- tai kaasulähteen, louhoksen tai muun paikan, josta luonnonvaroja otetaan tai jossa niitä etsitään.
- g) myyntipisteen; ja
- h) varaston, joka on annettu henkilön käytettäväksi muiden henkilöiden tavaroiden varastointia varten.

3. Sanonta "kiinteä toimipaikka" käsittää myös:

a) paikan, jossa harjoitetaan rakennus- tai asennustoimintaa taikka siihen liittyvää valvontatoimintaa, mutta vain, jos toiminta kestää yli kuusi kuukautta;

b) palvelut, niihin luettuina konsultointipalvelut, joita yritys pitää saatavilla palvelukseensa tätä tarkoitusta varten ottamiensa työntekijöiden tai muun henkilöstön avulla, jos tällainen toiminta kestää (saman hankkeen tai keskenään yhteydessä olevien

d'eux, elle est considérée comme un résident seulement de l'Etat dont elle possède la nationalité;

d) si cette personne possède la nationalité des deux Etats, ou si elle ne possède la nationalité d'aucun d'eux, les autorités compétentes des Etats contractants tranchent la question d'un commun accord.

3. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une personne autre qu'une personne physique est un résident des deux Etats contractants, elle est considérée comme un résident seulement de l'Etat où son siège de direction effective est situé.

Article 5

Etablissement stable

1. Au sens de la présente Convention, l'expression "établissement stable" désigne une installation fixe d'affaires par l'intermédiaire de laquelle une entreprise exerce tout ou partie de son activité.

2. L'expression "établissement stable" comprend notamment:

- a) un siège de direction;
- b) une succursale;
- c) un bureau;
- d) une usine;
- e) un atelier;
- f) une mine, un puits de pétrole ou de gaz, une carrière ou tout autre lieu d'exploration et d'extraction de ressources naturelles;
- g) un point de vente; et
- h) un entrepôt mis à la disposition d'une personne pour stocker les marchandises d'autrui.

3. L'expression "établissement stable" englobe également:

a) un chantier de construction, de montage ou des activités de surveillance s'y exerçant mais seulement lorsque le chantier ou ces activités ont une durée supérieure à six mois;

b) la fourniture de services, y compris les services de consultants, par une entreprise agissant par l'intermédiaire de salariés ou d'autre personnel engagé par l'entreprise à cette fin, mais seulement lorsque les activités de cette nature se poursuivent (pour le

hankkeiden osalta) sopimusvaltion alueella ajanjakson tai ajanjaksoja, jotka yhteensä ylittävät kaksi kuukautta kahdentoista kuukauden ajanjaksona.

c) liiketoiminnan, jota harjoitetaan tarjoamalla palveluja tai niihin liittyviä järjestelyjä tai vuokraamalla laitteita ja koneita, joita käytetään tai joita on tarkoitus käyttää mineraaliöljyjen etsinnässä, ottamisessa tai hyödyntämisessä tässä valtiossa ajanjakson tai ajanjaksoja, jotka yhteensä ylittävät kolmekymmentä (30) päivää kahdentoista kuukauden ajanjaksona, joka alkaa tai päättyy kyseisenä verovuonna.

4. Tämän artiklan edellä olevien määräysten estämättä sanonnan "kiinteä toimipaikka" ei katsota käsittävän:

a) järjestelyjä, jotka on tarkoitettu ainoastaan yritykselle kuuluvien tavaroiden varastointiin, näytteillä pitämistä tai luovuttamista varten;

b) yritykselle kuuluvan tavaravaraston pitämistä ainoastaan varastointiin, näytteillä pitämistä tai luovuttamista varten;

c) yritykselle kuuluvan tavaravaraston pitämistä ainoastaan toisen yrityksen toimesta tapahtuvaa muokkaamista tai jalostamista varten;

d) kiinteän liikepaikan pitämistä ainoastaan tavaroiden ostamiseksi tai tietojen keräämiseksi yritykselle;

e) kiinteän liikepaikan pitämistä ainoastaan muun luonteeltaan valmistelevan tai avustavan toiminnan harjoittamiseksi yritykselle;

f) kiinteän liikepaikan pitämistä ainoastaan a)-e) kohdassa mainittujen toimintojen yhdistämiseksi, edellyttäen, että koko se kiinteästä liikepaikasta harjoitettava toiminta, joka perustuu tähän yhdistämiseen, on luonteeltaan valmistelevaa tai avustavaa.

5. Jos henkilö, olematta itsenäinen edustaja, johon 7 kappaletta sovelletaan, toimii yrityksen puolesta sekä hänellä on sopimusvaltiossa valtuus tehdä sopimuksia yrityksen nimissä ja hän käyttää valtuuttaan siellä tavanomaisesti, katsotaan tällä yrityksellä 1 ja 2 kappaleen määräysten estämättä olevan kiinteä toimipaikka tässä valtiossa

même projet ou un projet connexe) sur le territoire de l'Etat contractant pendant une ou des périodes représentant un total de plus de deux mois dans les limites d'une période quelconque de douze mois;

c) l'exercice d'une activité d'affaires à travers la fourniture de services ou de facilités y afférentes ou la location d'équipements et engins utilisés ou à être utilisés dans la prospection, l'extraction ou l'exploitation d'huiles minérales dans cet Etat, pour une période ou des périodes représentant un total de plus de trente (30) jours au cours d'une période quelconque de douze mois commençant ou se terminant dans l'année fiscale concernée.

4. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, on considère qu'il n'y a pas "établissement stable" si:

a) il est fait usage d'installations aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison de marchandises appartenant à l'entreprise;

b) des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposées aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison;

c) des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposées aux seules fins de transformation par une autre entreprise;

d) une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'acheter des marchandises ou de réunir des informations pour l'entreprise;

e) une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'exercer, pour l'entreprise, toute autre activité de caractère préparatoire ou auxiliaire;

f) une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins de l'exercice cumulé d'activités mentionnées aux alinéas a) à e), à condition que l'activité d'ensemble de l'installation fixe d'affaires résultant de ce cumul garde un caractère préparatoire ou auxiliaire.

5. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, lorsqu'une personne – autre qu'un agent jouissant d'un statut indépendant auquel s'applique le paragraphe 7 – agit pour le compte d'une entreprise et dispose dans un Etat contractant de pouvoirs qu'elle y exerce habituellement lui permettant de conclure des contrats au nom de

jokaisen toiminnan osalta, jota tämä henkilö harjoittaa yrityksen lukuun. Tätä ei kuitenkaan noudateta, jos tämän henkilön toiminta rajoittuu sellaiseen, joka mainitaan 4 kappaleessa ja joka, jos sitä harjoitettaisiin kiinteästä liikepaikasta, ei tekisi tätä kiinteää liikepaikkaa kiinteäksi toimipaikaksi mainitun kappaleen määräysten mukaan.

6. Tämän artiklan edellä olevien määräysten estämättä sopimusvaltiossa olevalla vakuutusyrityksellä katsotaan, jälleenvakuutusta lukuun ottamatta, olevan kiinteä toimipaikka toisessa sopimusvaltiossa, jos se kantaa vakuutusmaksuja tämän toisen valtion alueella tai vakuuttaa siellä olevia riskejä muun henkilön kuin sellaisen itsenäisen edustajan välityksellä, johon sovelletaan 7 kappaleetta.

7. Yrityksellä ei katsota olevan kiinteää toimipaikkaa sopimusvaltiossa pelkästään sen vuoksi, että se harjoittaa liiketoimintaa siinä valtiossa välittäjän, komissionäärin tai muun itsenäisen edustajan välityksellä, edellyttäen, että tämä henkilö toimii säännönmukaisen liiketoimintansa rajoissa. Milloin tällainen edustaja harjoittaa toimintaansa kokonaan tai melkein kokonaan tämän yrityksen puolesta ja edustajan ja yrityksen välillä on kauppa- tai rahoitussuhteissa sovitut ehdoista tai määrätty ehtoja, jotka poikkeavat ehdoista, joita kahden riippumattoman yrityksen välillä olisi voitu asettaa, häntä kuitenkin pidetään tässä kappaleessa tarkoitettuna itsenäisenä edustajana.

8. Se seikka, että sopimusvaltiossa asuvalla yhtiöllä on määräämisvalta yhtiössä – tai siinä on määräämisvalta yhtiöllä – joka asuu toisessa sopimusvaltiossa taikka joka tässä toisessa valtiossa harjoittaa liiketoimintaa (joko kiinteästä toimipaikasta tai muulla tavoin), ei itsestään tee kumpaakaan yhtiötä toisen kiinteäksi toimipaikaksi.

l'entreprise, cette entreprise est considérée comme ayant un établissement stable dans cet Etat pour toutes les activités que cette personne exerce pour l'entreprise, à moins que les activités de cette personne ne soient limitées à celles qui sont énumérées au paragraphe 4 et qui, si elles étaient exercées par l'intermédiaire d'une installation fixe d'affaires, ne permettraient pas de considérer cette installation comme un établissement stable selon les dispositions de ce paragraphe.

6. Nonobstant les dispositions précédentes du présent Article, une entreprise d'assurance d'un Etat contractant est considérée, sauf en matière de réassurance, comme ayant un établissement stable dans l'autre Etat contractant, si elle collecte des primes sur le territoire de cet autre Etat, ou assure des risques qui y sont encourus par l'intermédiaire d'une personne autre qu'un agent jouissant d'un statut indépendant auquel s'applique le paragraphe 7.

7. Une entreprise n'est pas considérée comme ayant un établissement stable dans un Etat contractant du seul fait qu'elle y exerce son activité par l'entremise d'un courtier, d'un commissionnaire général ou de tout autre agent jouissant d'un statut indépendant, à condition que ces personnes agissent dans le cadre ordinaire de leur activité. Toutefois, lorsque les activités d'un tel agent sont exercées exclusivement ou presque exclusivement pour le compte de cette entreprise, et que des conditions sont convenues ou imposées entre cette entreprise et l'agent dans leur relation commerciale et financière qui sont différentes de celles qui auraient pu être établies entre deux entreprises indépendantes, il n'est pas considéré comme un agent jouissant d'un statut indépendant au sens de ce paragraphe.

8. Le fait qu'une société qui est un résident d'un Etat contractant contrôle ou est contrôlée par une société qui est un résident de l'autre Etat contractant ou qui y exerce son activité (que ce soit par l'intermédiaire d'un établissement stable ou non) ne suffit pas, en lui-même, à faire de l'une quelconque de ces sociétés un établissement stable de l'autre.

6 artikla

Kiinteästä omaisuudesta saatu tulo

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa toisessa sopimusvaltiossa olevasta kiinteästä omaisuudesta (siihen luetuna maataloudesta tai metsätaloudesta saatu tulo), voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Sanonnalla "kiinteä omaisuus" on sen sopimusvaltion lainsäädännön mukainen merkitys, jossa omaisuus on. Sanonta "kiinteä omaisuus" käsittää kuitenkin aina rakennuksen, kiinteän omaisuuden tarpeiston, maataloudessa ja metsätaloudessa käytetyn elävän ja elottoman irtaimiston, oikeudet, joihin sovelletaan yksityisoikeuden kiinteää omaisuutta koskevia määräyksiä, kiinteän omaisuuden käyttöoikeuden sekä oikeudet määrältään muuttuviin tai kiinteisiin korvauksiin, jotka saadaan kivennäsesiintymien, lähteiden ja muiden luonnonvarojen hyväksikäytöstä tai oikeudesta niiden hyväksikäyttöön; laivoja ja ilma-aluksia ei pidetä kiinteänä omaisuutena.

3. Tämän artiklan 1 kappaleen määräyksiä sovelletaan tuloon, joka saadaan kiinteän omaisuuden välittömästä käytöstä, sen vuokralle antamisesta tai muusta käytöstä.

4. Tämän artiklan 1 ja 3 kappaleen määräyksiä sovelletaan myös yrityksen omistamasta kiinteästä omaisuudesta saatuun tuloon ja itsenäisessä ammatinharjoittamisessa käytetystä kiinteästä omaisuudesta saatuun tuloon.

5. Jos sopimusvaltiossa asuvan yhtiön tai muun oikeushenkilön osakkeiden, yhtiöosuuksien tai muiden samanlaisten oikeuksien omistus oikeuttaa näiden osakkeiden, yhtiöosuuksien tai oikeuksien omistajan hallitsemaan tämän yhtiön tai oikeushenkilön hallitsemaa kiinteää omaisuutta, voidaan tulosta, joka saadaan tällaisen hallintaoikeuden välittömästä käytöstä, vuokralle antamisesta tai muusta käytöstä, verottaa siinä sopimusvaltiossa, jossa kiinteä omaisuus on.

Article 6

Revenus immobiliers

1. Les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire de biens immobiliers (y compris les revenus des exploitations agricoles ou forestières) situés dans l'autre Etat contractant, sont imposables dans cet autre Etat.

2. L'expression "biens immobiliers" a le sens que lui attribue le droit de l'Etat contractant où les biens considérés sont situés. L'expression comprend, en tous cas, les bâtiments, les accessoires, le cheptel mort ou vif des exploitations agricoles et forestières, les droits auxquels s'appliquent les dispositions du droit privé concernant la propriété foncière, l'usufruit des biens immobiliers et les droits à des paiements variables ou fixes pour l'exploitation ou la concession de l'exploitation de gisements minéraux, sources et autres ressources naturelles; les navires, bateaux et aéronefs ne sont pas considérés comme des biens immobiliers.

3. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent aux revenus provenant de l'exploitation directe, de la location ou de l'affermage, ainsi que de toute autre forme d'exploitation des biens immobiliers.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 3 s'appliquent également aux revenus provenant des biens immobiliers d'une entreprise ainsi qu'aux revenus des biens immobiliers servant à l'exercice d'une profession indépendante.

5. Lorsque la propriété d'actions, parts sociales ou autres droits assimilés dans une société ou une autre personne morale résident d'un Etat contractant donne au propriétaire de ces actions, parts ou autres droits la jouissance de biens immobiliers détenus par cette société ou cette autre personne morale, les revenus provenant de l'utilisation directe, de la location ou de toute autre forme d'utilisation d'un tel droit de jouissance, sont imposables dans l'Etat contractant où les biens immobiliers sont situés.

7 artikla

Liiketulo

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa oleva yritys saa, verotetaan vain siinä valtiossa, jollei yritys harjoita liiketoimintaa toisessa sopimusvaltiossa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta. Jos yritys harjoittaa liiketoimintaa edellä sanotuin tavoin, voidaan toisessa valtiossa verottaa yrityksen saamasta tulosta, mutta vain niin suuresta tulon osasta, joka on luettava kuuluvaksi:

- a) tähän kiinteään toimipaikkaan; tai
- b) tässä toisessa valtiossa tapahtuvaan myyntiin, joka käsittää samoja tai samanluonteisia tavaroita kuin ne tavarat, joita myydään tästä kiinteästä toimipaikasta; tai
- c) muuhun tässä toisessa valtiossa harjoitettavaan liiketoimintaan, joka on samaa tai samanluonteista kuin se liiketoiminta, jota harjoitetaan tästä kiinteästä toimipaikasta.

Tämän kappaleen b) ja c) kohdan määräyksiä ei sovelleta, jos yritys näyttää, että näissä kohdissa tarkoitettu samankaltainen myynti tai toiminta ei ole yhteydessä tähän kiinteään toimipaikkaan.

2. Jos sopimusvaltiossa oleva yritys harjoittaa liiketoimintaa toisessa sopimusvaltiossa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta, luetaan, jollei 3 kappaleen määräyksistä muuta johdu, kummassakin sopimusvaltiossa kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi se tulo, jonka toimipaikan olisi voitu olettaa tuottavan, jos se olisi ollut erillinen yritys, joka harjoittaa samaa tai samanluonteista toimintaa samojen tai samanluonteisten edellytysten vallitessa ja itsenäisesti päättää liiketoimista sen yrityksen kanssa, jonka kiinteä toimipaikka se on.

3. Kiinteän toimipaikan tuloa määrättäessä on vähennykseksi hyväksyttävä kiinteästä toimipaikasta johtuneet menot, niihin luetuina yrityksen johtamisesta ja yleisestä hallinnosta johtuneet menot, riippumatta siitä, ovatko ne syntyneet siinä valtiossa, jossa kiinteä toimipaikka on, vai muualla. Vähennystä ei kuitenkaan myönnetä niistä

Article 7

Bénéfices des entreprises

1. Les bénéfices d'une entreprise d'un Etat contractant ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que l'entreprise n'exerce son activité dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé. Si l'entreprise exerce son activité d'une telle façon, les bénéfices de l'entreprise sont imposables dans l'autre Etat mais uniquement dans la mesure où ils sont imposables:

- a) audit établissement stable; ou
- b) aux ventes, dans cet autre Etat, de marchandises de même nature que celles qui sont vendues par l'établissement stable, ou de nature analogue; ou
- c) à d'autres activités commerciales exercées dans cet autre Etat et de même nature que celles qui sont exercées par l'établissement stable, ou de nature analogue.

Les dispositions des sous-paragraphes b) et c) ne sont pas applicables si l'entreprise peut prouver que les ventes similaires ou activités mentionnées dans ces sous-paragraphes n'ont pas de rapport avec cet établissement stable.

2. Sous réserve des dispositions du paragraphe 3, lorsqu'une entreprise d'un Etat contractant exerce son activité dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, il est imputé, dans chaque Etat contractant, à cet établissement stable les bénéfices qu'il aurait pu réaliser s'il avait constitué une entreprise distincte exerçant des activités identiques ou analogues dans des conditions identiques ou analogues et traitant en toute indépendance avec l'entreprise dont il constitue un établissement stable.

3. Pour déterminer les bénéfices d'un établissement stable, sont admises en déduction les dépenses exposées aux fins poursuivies par cet établissement stable, y compris les dépenses de direction et les frais généraux d'administration ainsi exposés, soit dans l'Etat où est situé cet établissement stable, soit ailleurs. Toutefois, aucune dé-

määristä, jotka kiinteä toimipaikka yrityksen pääkonttorille tai yrityksen muulle konttorille maksaa (jos ne maksetaan muutoin kuin tosiasiallisten menojen korvaukseksi) rojaltna, maksuna tai muuna samankaltaisena suorituksena vastikkeeksi patentin tai muun oikeuden käytöstä, tai provisiona suoritetuista erityisistä palveluista tai johtamisesta, tai, paitsi milloin on kyseessä pankkiyrittäjä, kiinteälle toimipaikalle annetun velan korkona. Samoin ei kiinteän toimipaikan tuloa määrättäessä oteta huomioon samoja määriä, jotka kiinteä toimipaikka veloittaa yrityksen pääkonttorilta tai yrityksen muulta konttorilta.

4. Mikäli sopimusvaltiossa noudatetun käytännön mukaan kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi luettava tulo määrätään jakamalla yrityksen kokonaistulo yrityksen eri osien kesken, 2 kappaleen määräykset eivät estä tätä sopimusvaltiota määräämästä verotettavaa tuloa näin menettelemällä. Käytettävän jakamismenetelmän on kuitenkin johdettava tässä artiklassa ilmaistujen periaatteiden mukaiseen tulokseen.

5. Tuloa ei lueta kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi pelkästään sen perusteella, että kiinteä toimipaikka ostaa tavaroita yrityksen lukuun.

6. Tämän artiklan edellä olevia kappaleita sovellettaessa on kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi luettava tulo vuodesta toiseen määrättävä samaa menetelmää noudattaen, jollei pätevistä ja riittävistä syistä muuta johdu.

7. Milloin liiketuloon sisältyy tuloa, jota käsitellään erikseen tämän sopimuksen muissa artikloissa, tämän artiklan määräykset eivät vaikuta sanottujen artiklojen määräyksiin.

duction n'est admise pour les sommes qui seraient, le cas échéant, versées (à d'autres titres que le remboursement de frais encourus) par l'établissement stable au siège central de l'entreprise ou à l'un quelconque de ses bureaux, comme redevances, honoraires, ou autres paiements similaires, pour l'usage de brevets ou d'autres droits, ou comme commissions, pour des services précis rendus ou pour une activité de direction ou, sauf dans le cas d'une entreprise bancaire, comme intérêts sur des sommes prêtées à l'établissement stable. De même, il n'est pas tenu compte, dans le calcul des bénéfices de l'établissement stable, des mêmes sommes portées par l'établissement stable au débit du siège central de l'entreprise ou de l'un quelconque de ses autres bureaux.

4. S'il est d'usage, dans un Etat contractant, de déterminer les bénéfices imputables à un établissement stable sur la base d'une répartition des bénéfices totaux de l'entreprise entre ses diverses parties, aucune disposition du paragraphe 2 n'empêche cet Etat contractant de déterminer les bénéfices imposables selon la répartition en usage; la méthode de répartition adoptée doit cependant être telle que le résultat obtenu soit conforme aux principes contenus dans le présent article.

5. Aucun bénéfice n'est imputé à un établissement stable du fait qu'il a simplement acheté des marchandises pour l'entreprise.

6. Aux fins des paragraphes précédents, les bénéfices à imputer à l'établissement stable sont déterminés chaque année selon la même méthode, à moins qu'il n'existe des motifs valables et suffisants de procéder autrement.

7. Lorsque les bénéfices comprennent des éléments de revenus traités séparément dans d'autres articles de la présente Convention, les dispositions desdits Articles ne sont pas affectées par les dispositions du présent article.

8 artikla

Merenkulku ja ilmakuljetus

1. Tulosta, jonka sopimusvaltion yritys saa laivan tai ilma-aluksen käyttämisestä kansainväliseen liikenteeseen, verotetaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa yrityksen tosiasiallisen johdon sijaintipaikka on. Jos tämä valtio ei voi lainsäädäntönsä perusteella verottaa kaikesta tästä tulosta, tulosta verotetaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa tämä yritys asuu.

2. Jos merenkulkua harjoittavan yrityksen tosiasiallisen johdon sijaintipaikka on laivassa, johdon katsotaan olevan siinä sopimusvaltiossa, jossa laivan kotisatama on, tai jos sillä ei ole kotisatamaa, siinä sopimusvaltiossa, jossa sen käyttäjä asuu.

3. Tätä artiklaa sovellettaessa tulo, jonka sopimusvaltion yritys saa laivan tai ilma-aluksen käytöstä kansainväliseen liikenteeseen kattaa muun muassa tulo, joka saadaan kontin käytöstä tai vuokrauksesta, jos tällainen tulo liittyy siihen tuloon, johon 1 kappaleen määräyksiä sovelletaan.

4. Tämän artiklan 1 kappaleen määräyksiä sovelletaan myös tuloon, joka saadaan osallistumisesta pooliin, yhteiseen liiketoimintaan tai kansainväliseen kuljetusjärjestöön.

9 artikla

Etuyhteydessä keskenään olevat yritykset

1. Milloin

a) sopimusvaltiossa oleva yritys välittömästi tai välillisesti osallistuu toisessa sopimusvaltiossa olevan yrityksen johtoon tai valvontaan tahi omistaa osan sen pääomasta, taikka

b) samat henkilöt välittömästi tai välillisesti osallistuvat sekä sopimusvaltiossa olevan yrityksen että toisessa sopimusvaltiossa olevan yrityksen johtoon tai valvontaan tahi omistavat osan niiden pääomasta, noudatte-

Article 8

Navigation maritime et aérienne

1. Les bénéfices d'une entreprise d'un Etat contractant provenant de l'exploitation, en trafic international, de navires ou d'aéronefs ne sont imposables que dans l'Etat contractant où le siège de direction effective de l'entreprise est situé. Si cet Etat ne peut imposer la totalité de ces bénéfices en vertu de sa législation, lesdits bénéfices ne sont imposables que dans l'Etat contractant dont cette entreprise est résidente.

2. Si le siège de direction effective d'une entreprise de navigation maritime est à bord d'un navire, ce siège est considéré comme situé dans l'Etat contractant où se trouve le port d'attache de ce navire ou, à défaut de port d'attache, dans l'Etat contractant dont l'exploitant du navire est un résident.

3. Au sens du présent Article, les bénéfices de l'entreprise d'un Etat contractant provenant de l'exploitation de navires ou d'aéronefs en trafic international, doivent comprendre les bénéfices inter alia provenant de l'usage ou de la location de conteneurs, si de tels bénéfices sont accessoires par rapport aux bénéfices auxquels les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent.

4. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent aussi aux bénéfices provenant de la participation à un pool, une exploitation en commun ou un organisme international d'exploitation.

Article 9

Entreprises associées

1. Lorsque:

a) une entreprise d'un Etat contractant participe directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise de l'autre Etat contractant, ou que

b) les mêmes personnes participent directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise d'un Etat contractant et d'une entreprise de l'autre Etat contractant,

taan seuraavaa.

Jos jommassakummassa tapauksessa yritysten välillä kauppai- tai rahoitussuhteissa sovitaan ehdoista tai määrätään ehtoja, jotka poikkeavat siitä, mistä riippumattomien yritysten välillä olisi sovittu, voidaan kaikki tulo, joka ilman näitä ehtoja olisi kertynyt toiselle näistä yrityksistä, mutta näiden ehtojen vuoksi ei ole kertynyt yritykselle, lukea tämän yrityksen tuloon ja verottaa siitä tämän mukaisesti.

2. Milloin sopimusvaltio tässä valtiossa olevan yrityksen tuloon lukee – ja tämän mukaisesti verottaa – tulon, josta toisessa sopimusvaltiossa olevaa yritystä on verotettu tässä toisessa valtiossa, sekä siten mukaan luettu tulo on tuloa, joka olisi kertynyt ensiksi mainitussa valtiossa olevalle yritykselle, jos yritysten välillä sovitut ehdot olisivat olleet sellaisia, joista riippumattomien yritysten välillä olisi sovittu, tämän toisen valtion on asianmukaisesti oikaistava tästä tulosta siellä määrätyn veron määrä, jos tämä toinen valtio pitää oikaisua oikeutettuna. Tällaista oikaisua tehtäessä on otettava huomioon tämän sopimuksen muut määräykset, ja sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on tarvittaessa neuvoteltava keskenään.

3. Tämän artiklan 2 kappaleen määräyksiä ei sovelleta petokseen, tahalliseen laiminlyöntiin tai huolimattomuuteen.

10 artikla

Osinko

1. Osingosta, jonka sopimusvaltiossa asuva yhtiö maksaa toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Osingosta voidaan kuitenkin verottaa myös siinä sopimusvaltiossa, jossa osingon maksava yhtiö asuu, tämän valtion lainsäädännön mukaan, mutta jos osinkoetuuden omistaja on toisessa sopimusvaltiossa asuva henkilö, vero ei saa olla suurempi kuin:

- a) 7 prosenttia osingon kokonaismäärästä,

et que, dans l'un et l'autre cas, les deux entreprises sont, dans leurs relations financières ou commerciales, liées par des conditions convenues ou imposées, qui diffèrent de celles qui seraient convenues entre des entreprises indépendantes, les bénéficiaires qui, sans ces conditions, auraient été réalisés par l'une des entreprises mais n'ont pu l'être en fait à cause de ces conditions, peuvent être inclus dans les bénéficiaires de cette entreprise et imposés en conséquence.

2. Lorsqu'un Etat contractant inclut dans les bénéficiaires d'une entreprise de cet Etat - et impose en conséquence - des bénéficiaires sur lesquels une entreprise de l'autre Etat contractant a été imposée dans cet autre Etat, et que les bénéficiaires ainsi inclus sont des bénéficiaires qui auraient été réalisés par l'entreprise du premier Etat si les conditions convenues entre les deux entreprises avaient été celles qui auraient été convenues entre des entreprises indépendantes, l'autre Etat procède à un ajustement approprié du montant de l'impôt qui y a été perçu sur ces bénéficiaires, si cet autre Etat considère l'ajustement justifié. Pour déterminer cet ajustement, il est tenu compte des autres dispositions de la présente Convention et, si c'est nécessaire, les autorités compétentes des Etats contractants se consultent.

3. Les dispositions du paragraphe 2 ne s'appliquent pas en cas de fraude, d'omission volontaire ou de négligence.

Article 10

Dividendes

1. Les dividendes payés par une société qui est un résident d'un Etat contractant à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Toutefois, ces dividendes sont aussi imposables dans l'Etat contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident, et selon la législation de cet Etat, mais si le bénéficiaire effectif des dividendes est un résident de l'autre Etat contractant, l'impôt ainsi établi ne peut excéder:

- a) 7 pour cent du montant brut des divi-

jos etuuden omistajana on yhtiö, joka välittömästi omistaa vähintään 25 prosenttia osingon maksavan yhtiön pääomasta;

b) 10 prosenttia osingon kokonaismäärästä muissa tapauksissa.

Sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset sopivat keskenään näiden rajoitusten soveltamistavasta.

Tämän kappaleen määräykset eivät vaikuta yhtiön verottamiseen siitä voitosta, josta osinko maksetaan.

3. Sanonnalla "osinko" tarkoitetaan tässä artiklassa tuloa, joka on saatu osakkeista, voitto-osuustodistuksista tai -oikeuksista, kaivososakkeista, perustajaosuuksista tai muista oikeuksista, jotka eivät ole saamia ja jotka oikeuttavat voitto-osuuteen, samoin kuin muista yhtiöosuuksista saatua tuloa, jota sen valtion lainsäädännön mukaan, jossa voiton jakava yhtiö asuu, kohdellaan verotuksessa samalla tavoin kuin osakkeista saatua tuloa.

4. Tämän artiklan 1 ja 2 kappaleen määräyksiä ei sovelleta, jos sopimusvaltiossa asuva osinkoetuuden omistaja harjoittaa toisessa sopimusvaltiossa, jossa osingon maksava yhtiö asuu, liiketoimintaa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta tai harjoittaa tässä toisessa valtiossa itsenäistä ammattitoimintaa siellä olevasta kiinteästä paikasta, ja osingon maksamisen perusteena oleva osuus tosiasiallisesti liittyy tähän kiinteään toimipaikkaan tai kiinteään paikkaan. Tässä tapauksessa sovelletaan 7 artiklan tai 14 artiklan määräyksiä.

5. Jos sopimusvaltiossa asuva yhtiö saa tuloa toisesta sopimusvaltiossa, ei tämä toinen valtio saa verottaa yhtiön maksamasta osingosta, paitsi mikäli osinko maksetaan tässä toisessa valtiossa asuvalle henkilölle tai mikäli osingon maksamisen perusteena oleva osuus tosiasiallisesti liittyy tässä toisessa valtiossa olevaan kiinteään toimipaikkaan tai kiinteään paikkaan, eikä myöskään määrätä yhtiön jakamattomasta voitosta tällaisesta voitosta suoritettavaa veroa, vaikka maksettu osinko tai jakamaton voitto kokonaan tai osaksi koostuisi tässä toisessa val-

landes si le bénéficiaire effectif est une société qui détient directement au moins 25 pour cent du capital de la société qui paie les dividendes;

b) 10 pour cent du montant brut des dividendes dans tous les autres cas.

Les autorités compétentes des Etats contractants peuvent régler d'un commun accord le mode d'application de ces limitations.

Les dispositions du présent paragraphe n'affectent pas l'imposition de la société au titre des bénéfices qui servent au paiement des dividendes.

3. Le terme "dividendes" employé dans le présent Article désigne les revenus provenant d'actions, actions ou bons de jouissance, parts de mine, parts de fondateur ou autres parts bénéficiaires à l'exception des créances, les revenus d'autres parts sociales ainsi que d'autres revenus, soumis au même régime fiscal que les revenus d'actions par la législation de l'Etat dont la société distributrice est un résident.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des dividendes, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que la participation génératrice des dividendes, s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'Article 7 ou de l'Article 14, suivant les cas, sont applicables.

5. Lorsqu'une société qui est un résident d'un Etat contractant tire des bénéfices ou des revenus de l'autre Etat contractant, cet autre Etat ne peut percevoir aucun impôt sur les dividendes payés par la société, sauf dans la mesure où ces dividendes sont payés à un résident de cet autre Etat ou dans la mesure où la participation génératrice des dividendes se rattache effectivement à un établissement stable ou à une base fixe située dans cet autre Etat, ni prélever aucun impôt, au titre de l'imposition des bénéfices non distribués, sur les bénéfices non distri-

tiossa kertyneestä tulosta.

6. Milloin Suomessa asuvalla yhtiöllä on kiinteä toimipaikka Marokossa, 7 artiklan 1 kappaleen perusteella verotettavasta tulosta kannetaan, tämän sopimuksen muiden määräysten estämättä, Marokossa lähdeveroa, kun tämä tulo asetetaan Suomessa olevan pääkonttorin käytettäväksi, mutta näin pidätetty vero ei saa ylittää 7 prosenttia siitä tämän tulon määrästä, josta on vähennetty tulosta Marokossa kannettu yhtiövero.

11 artikla

Korko

1. Korosta, joka kertyy sopimusvaltiosta ja maksetaan toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Korosta voidaan kuitenkin verottaa myös siinä sopimusvaltiossa, josta se kertyy, tämän valtion lainsäädännön mukaan, mutta jos korkoetuuden omistaja on toisessa sopimusvaltiossa asuva henkilö, vero ei saa olla suurempi kuin 10 prosenttia koron kokonaismäärästä.

3. Tämän artiklan 2 kappaleen määräysten estämättä,

a) korosta, joka kertyy Marokosta, verotetaan vain Suomessa, jos korko maksetaan:

- 1) Suomen valtiolle;
- 2) Suomen Pankille (keskuspankki);

3) Teollisen yhteistyön rahastolle (FINNFUND), niin kauan kuin valtiolla on enemmistöosuus Finnfundin pääomasta ja lainat myönnetään konsessionaalisisella korolla ja laina-ajalla;

b) korosta, joka kertyy Suomesta, verotetaan vain Marokossa, jos korko maksetaan:

- 1) Marokon valtiolle;
- 2) Bank Al Maghribille (keskuspankki);

bués de la société, même si les dividendes payés ou les bénéfices non distribués consistent en tout ou en partie en bénéfices ou revenus provenant de cet autre Etat.

6. Nonobstant toute autre disposition de la présente Convention, lorsqu'une société qui est un résident de la Finlande possède un établissement stable au Maroc, les bénéfices imposables en vertu du paragraphe 1 de l'Article 7, sont soumis à une taxe retenue à la source au Maroc, lorsque ces bénéfices sont mis à la disposition du siège en Finlande, mais la taxe ainsi retenue ne peut excéder 7 % du montant desdits bénéfices après en avoir déduit l'impôt sur les sociétés y appliqué au Maroc.

Article 11

Intérêts

1. Les intérêts provenant d'un Etat contractant et payés à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Toutefois, ces intérêts sont aussi imposables dans l'Etat contractant d'où ils proviennent et selon la législation de cet Etat, mais si le bénéficiaire effectif des intérêts est un résident de l'autre Etat contractant, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 10 pour cent du montant brut des intérêts.

3. Nonobstant les dispositions du paragraphe 2,

a) les intérêts provenant du Maroc ne sont imposables qu'en Finlande si les intérêts sont payés:

- (i) à l'Etat de Finlande;
- (ii) à Suomen Pankki (la Banque Centrale);

(iii) au Fond Finlandais de la Coopération Industrielle (FINNFUND) aussi longtemps que l'Etat détient une participation majoritaire dans le capital du Finnfund et que les prêts sont octroyés à des conditions de taux et de durée concessionnelles;

b) les intérêts provenant de Finlande ne sont imposables qu'au Maroc si les intérêts sont payés:

- (i) à l'Etat du Maroc;
- (ii) à Bank Al Maghrib (la Banque Cen-

3) rahoituslaitokselle niin kauan kuin valtiolla tai paikallisviranomaisilla on enemmistöosuus tämän laitoksen pääomasta ja lainat myönnetään konsessionaalaisella korolla ja laina-ajalla;

c) korosta, joka kertyy sopimusvaltiosta, verotetaan vain toisessa valtiossa, jos:

1) koron saaja asuu tässä toisessa valtiossa, ja

2) tämä henkilö on tämän toisen valtion yritys ja korkoetuuden omistaja, ja

3) korko maksetaan konsessionaalisen lainan tai konsessionaalisen luoton perusteella, tai myönnetyn, julkisesti taatun tai vakuutetun luoton perusteella, tai sellaisen lainan tai luoton perusteella, jolle tämä toinen valtio on antanut julkisen takauksen, ja julkisesti tuettuja vientiluottoja koskevien kansainvälisesti hyväksytyjen ohjeiden mukaisesti.

4. Sanonnalla "korko" tarkoitetaan tässä artiklassa tuloa, joka saadaan kaikenlaatuisista saamisista, riippumatta siitä, onko ne turvattu kiinteistökiinnityksellä vai ei, ja liittyykö niihin oikeus osuuteen velallisen voitosta vai ei. Sanonnalla tarkoitetaan erityisesti tuloa, joka saadaan valtion antamista arvopapereista, ja tuloa, joka saadaan obligaatioista tai debentureista, siihen luetuina tällaisiin arvopapereihin, obligaatioihin tai debentureihin liittyvät agiomäärät ja voitot. Maksun viivästymisen johdosta suoritettavia sakkomaksuja ei tätä artiklaa sovellettaessa pidetä korkona.

5. Tämän artiklan 1 ja 2 kappaleen määräyksiä ei sovelleta, jos sopimusvaltiossa asuva korkoetuuden omistaja harjoittaa toisessa sopimusvaltiossa, josta korko kertyy, liiketoimintaa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta tai harjoittaa tässä toisessa valtiossa itsenäistä ammattitoimintaa siellä olevasta kiinteästä paikasta, ja koron maksamisen perusteena oleva saaminen tosiasiallisesti liittyy:

a) tähän kiinteään toimipaikkaan tai kiin-

trale);

(iii) à un établissement financier aussi longtemps que l'Etat ou les collectivités locales détiennent une participation majoritaire dans le capital de cet établissement financier et que les prêts sont octroyés à des conditions de taux et de durée concessionnelles;

c) les intérêts provenant d'un Etat contractant ne sont imposables que dans l'autre Etat contractant si:

(i) la personne qui reçoit les intérêts est un résident de cet autre Etat, et

(ii) cette personne est une entreprise de cet autre Etat et est le bénéficiaire des intérêts, et

(iii) les intérêts sont payés en raison d'un prêt concessionnel ou d'un crédit concessionnel ou d'un crédit consenti, publiquement garanti ou assuré, ou en raison de toute autre créance ou crédit doté d'une garantie publique par cet autre Etat et en conformité avec les lignes directrices internationalement acceptées pour les crédits à l'exportation bénéficiant d'un soutien public.

4. Le terme "intérêts" employé dans le présent article désigne les revenus des créances de toute nature, assorties ou non de garanties hypothécaires ou d'une clause de participation aux bénéfices du débiteur, et notamment les revenus des fonds publics et des obligations d'emprunts, y compris les primes et lots attachés à ces titres. Les pénalisations pour paiement tardif ne sont pas considérées comme des intérêts au sens du présent Article.

5. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des intérêts, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant d'où proviennent les intérêts, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que la créance génératrice des intérêts se rattache effectivement:

a) à l'établissement stable ou à la base

teään paikkaan,

b) 7 artiklan 1 kappaleen c) kohdassa tarkoitettuun liiketoimintaan.

Tässä tapauksessa sovelletaan 7 artiklan tai 14 artiklan määräyksiä.

6. Koron katsotaan kertyvän sopimusvaltiosta, kun velallinen on tässä valtiossa asuva henkilö. Jos kuitenkin koron maksajalla riippumatta siitä, asuuko hän sopimusvaltiossa vai ei, on sopimusvaltiossa kiinteä toimipaikka tai kiinteä paikka, jonka yhteydessä koron maksamisen perusteena oleva velka on syntynyt, ja korko rasittaa tätä kiinteää toimipaikkaa tai kiinteää paikkaa, katsotaan koron kertyvän siitä valtiosta, jossa kiinteä toimipaikka tai kiinteä paikka on.

7. Jos koron määrä maksajan ja etuuden omistajan tai heidän molempien ja muun henkilön välisen erityisen suhteen vuoksi ylittää koron maksamisen perusteena olevaan saamiseen nähden määrän, josta maksaja ja etuuden omistaja olisivat sopineet, jollei tällaista suhdetta olisi, sovelletaan tämän artiklan määräyksiä vain viimeksi mainittuun määrään. Tässä tapauksessa verotetaan tämän määrän ylittävästä maksun osasta kummankin sopimusvaltion lainsäädännön mukaan, ottaen huomioon tämän sopimuksen muut määräykset.

12 artikla

Rojalti

1. Rojaltista, joka kertyy sopimusvaltiosta ja maksetaan toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Rojaltista voidaan verottaa myös siinä sopimusvaltiossa, josta se kertyy, tämän valtion lainsäädännön mukaan, mutta jos rojaltietuuden omistaja on toisessa sopimusvaltiossa asuva henkilö, vero ei saa olla suurempi kuin 10 prosenttia rojaltin kokonaismäärästä.

fixe en question,

b) ou aux activités d'affaires visées à l'alinéa c) du paragraphe 1 de l'Article 7.

Dans ces cas, les dispositions de l'Article 7 ou de l'Article 14, suivant le cas, sont applicables.

6. Les intérêts sont considérés comme provenant d'un Etat contractant lorsque le débiteur est un résident de cet Etat. Toutefois, lorsque le débiteur des intérêts, qu'il soit ou non un résident d'un Etat contractant, a dans un Etat contractant un établissement stable, ou une base fixe, pour lesquels la dette donnant lieu au paiement des intérêts a été contractée et qui supportent la charge de ces intérêts, ceux-ci sont considérés comme provenant de l'Etat où l'établissement stable ou la base fixe est situé.

7. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des intérêts, compte tenu de la créance pour laquelle ils sont payés, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent Article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chaque Etat contractant et compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 12

Redevances

1. Les redevances provenant d'un Etat contractant et payées à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Toutefois, ces redevances sont aussi imposables dans l'Etat contractant d'où elles proviennent et selon la législation de cet Etat, mais si le bénéficiaire effectif des redevances est un résident de l'autre Etat contractant, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 10 pour cent du montant brut des re-

3. Sanonnalla "rojalti" tarkoitetaan tässä artiklassa kaikkia suorituksia, jotka maksetaan:

a) kirjallisen, taiteellisen tai tieteellisen teoksen, siihen luettuna elokuvafilmi tai radio- tai televisiolähetyksissä käytettävä filmi ja nauha tai välittäminen satelliitin, kaapelin, valokaapelin tai muun samanlaisen yleisölle tarkoitettussa välittämisessä käytetyn tekniikan avulla, magneettinauhat, levykkeet tai laserlevyt sekä tietokoneohjelmat (software), tekijänoikeuden käyttämisestä tai käyttöoikeudesta;

b) patentin, tavaramerkin, mallin tai muutin, piirustuksen, salaisen kaavan tai valmistusmenetelmän käyttämisestä tai käyttöoikeudesta, tahi maatalouteen liittyvän, teollisen, kaupallisen tai tieteellisen välineistön käyttämisestä tai käyttöoikeudesta taikka maatalouteen tai teollisuuteen liittyvää tai kaupallista tai tieteellistä kokemusta koskevista tiedoista (know-how);

c) teknisestä avusta ja sellaisista palvelusuorituksista ja henkilökunnan suorituksista, jotka ovat muita kuin tämän sopimuksen 14 ja 15 artiklassa tarkoitetaan.

4. Tämän artiklan 1 ja 2 kappaleen määräyksiä ei sovelleta, jos sopimusvaltiossa asuva rojaltietuuden omistaja harjoittaa toisessa sopimusvaltiossa, josta rojalti kertyy, liiketoimintaa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta tai harjoittaa tässä toisessa valtiossa itsenäistä ammattitoimintaa siellä olevasta kiinteästä paikasta, ja rojaltin maksamisen perusteena oleva oikeus tai omaisuus tosiasiallisesti liittyy:

a) tähän kiinteään toimipaikkaan tai kiinteään paikkaan,

b) 7 artiklan 1 kappaleen c) kohdassa tarkoitettuun liiketoimintaan.

Tässä tapauksessa sovelletaan 7 artiklan tai 14 artiklan määräyksiä.

5. Rojaltin katsotaan kertyvän sopimusvaltiosta, kun velallinen on tässä valtiossa asuva henkilö. Jos kuitenkin rojaltin maksajalla riippumatta siitä, asuuko hän sopimusvaltiossa vai ei, on sopimusvaltiossa kiinteä

devances.

3. Le terme "redevances" employé dans le présent Article désigne les rémunérations de toute nature payées pour:

a) l'usage ou la concession de l'usage d'un droit d'auteur sur une œuvre littéraire, artistique ou scientifique, y compris les films cinématographiques ou les films et enregistrements utilisés pour les émissions radio-phoniques ou télévisées ou les transmissions par satellite, câble, fibres optiques ou technologies similaires utilisées pour les transmissions destinées au public, par les bandes magnétiques, les disquettes ou disques laser, logiciels (software);

b) l'usage ou la concession de l'usage d'un brevet, d'une marque de fabrique ou de commerce, d'un dessin ou d'un modèle, d'un plan, d'une formule ou d'un procédé secrets, pour l'usage ou la concession de l'usage d'un équipement industriel, commercial, agricole ou scientifique ou pour des informations ayant trait à une expérience acquise dans le domaine industriel, commercial, agricole, ou scientifique (savoir-faire);

c) l'assistance technique et les prestations de services et de personnel autres que celles visées aux Articles 14 et 15 de la présente Convention.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des redevances, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant d'où proviennent les redevances, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que le droit ou le bien générateur des redevances se rattache effectivement:

a) à l'établissement stable ou à la base fixe en question, ou

b) aux activités d'affaires visées à l'alinéa c) du paragraphe 1 de l'Article 7.

Dans ces cas, les dispositions de l'Article 7 ou de l'Article 14, suivant le cas, sont applicables.

5. Les redevances sont considérées comme provenant d'un Etat contractant lorsque le débiteur est un résident de cet Etat. Toutefois, lorsque le débiteur des redevances, qu'il soit ou non un résident d'un

toimipaikka tai kiinteä paikka, jonka yhteydessä rojaltin maksamisen perusteena oleva velvoite on syntynyt, ja rojalti rasittaa tätä kiinteää toimipaikkaa tai kiinteää paikkaa, katsotaan rojaltin kertyvän siitä valtiosta, jossa kiinteä toimipaikka tai kiinteä paikka on.

6. Jos rojaltin määrä maksajan ja etuuden omistajan tai heidän molempien ja muun henkilön välisen erityisen suhteen vuoksi ylittää rojaltin maksamisen perusteena olevaan käyttöön, oikeuteen tai tietoon nähden määrän, josta maksaja ja etuuden omistaja olisivat sopineet, jollei tällaista suhdetta olisi, sovelletaan tämän artiklan määräyksiä vain viimeksi mainittuun määrään. Tässä tapauksessa verotetaan tämän määrän ylitävistä maksun osasta kummankin sopimusvaltion lainsäädännön mukaan, ottaen huomioon tämän sopimuksen muut määräykset.

13 artikla

Myyntivoitto

1. Voitosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa 6 artiklassa tarkoitetun ja toisessa sopimusvaltiossa olevan kiinteän omaisuuden luovutuksesta, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Voitosta, joka saadaan sopimusvaltiossa olevan yrityksen toisessa sopimusvaltiossa olevan kiinteän toimipaikan liikeomaisuuteen kuuluvan irtaimen omaisuuden tai sopimusvaltiossa asuvan henkilön toisessa sopimusvaltiossa itsenäistä ammatinharjoittamista varten käytettävänä olevaan kiinteään paikkaan kuuluvan irtaimen omaisuuden luovutuksesta, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa. Sama koskee voittoa, joka saadaan tällaisen kiinteän toimipaikan luovutuksesta (erillisenä tai koko yrityksen mukana) tai kiinteän paikan luovutuksesta.

3. Voitosta, joka kertyy kansainväliseen liikenteeseen käytetyn laivan tai ilma-aluksen taikka tällaisen laivan tai ilma-aluksen käyttämiseen liittyvän irtaimen omaisuuden luovutuksesta, verotetaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa yrityksen tosi-

Etat contractant a dans un Etat contractant un établissement stable ou une base fixe, pour lesquels l'engagement donnant lieu au paiement des redevances a été contracté et qui supportent la charge de ces redevances, celles-ci sont considérées comme provenant de l'Etat où l'établissement stable ou la base fixe est situé.

6. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des redevances, compte tenu de la prestation pour laquelle elles sont payées, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent Article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chaque Etat contractant et compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 13

Gains en capital

1. Les gains qu'un résident d'un Etat contractant tire de l'aliénation de biens immobiliers visés à l'article 6 et situés dans l'autre Etat contractant, sont imposables dans cet autre Etat.

2. Les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a dans l'autre Etat contractant, ou de biens mobiliers qui appartiennent à une base fixe dont un résident d'un Etat contractant dispose dans l'autre Etat contractant pour l'exercice d'une profession indépendante, y compris de tels gains provenant de l'aliénation de cet établissement stable (seul ou avec l'ensemble de l'entreprise) ou de cette base fixe, sont imposables dans cet autre Etat.

3. Les gains provenant de l'aliénation de navires ou d'aéronefs exploités en trafic international, ou de biens mobiliers affectés à l'exploitation de ces navires ou aéronefs, ne sont imposables que dans l'Etat contractant où le siège de direction effective de l'entre-

asiallisen johdon sijaintipaikka on. Jos tämä valtio ei voi lainsäädäntönsä perusteella verottaa kaikkea tästä voitosta, voitosta verotetaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa luovuttaja asuu.

4. Voitosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa sellaisen yhtiön osakkeiden tai muiden osuuksien luovutuksesta, jonka varat pääasiallisesti, suoraan tai välillisesti, koostuvat toisessa sopimusvaltiossa olevasta kiinteästä omaisuudesta, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

5. Voitosta, joka saadaan muun kuin tämän artiklan edellisissä kappaleissa tarkoitetun omaisuuden luovutuksesta, verotetaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa luovuttaja asuu.

14 artikla

Itsenäinen ammatinharjoittaminen

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa vapaan ammatin tai muun itsenäisen toiminnan harjoittamisesta, verotetaan vain tässä valtiossa. Tästä tulosta voidaan kuitenkin verottaa myös toisessa sopimusvaltiossa seuraavissa tapauksissa:

a) jos henkilöllä on toisessa sopimusvaltiossa kiinteä paikka, joka on vakinaisesti hänen käytettäväänään toiminnan harjoittamista varten; tällöin voidaan tässä toisessa valtiossa verottaa vain siitä tulon osasta, joka on luettava kiinteään paikkaan kuuluvaksi; tai

b) jos henkilö oleskelee toisessa valtiossa yhdessä jaksossa, tai useassa jaksossa yhteensä, 183 päivää tai kauemmin kahdenoista kuukauden ajanjaksona, joka alkaa tai päättyy kysymyksessä olevan verovuoden aikana; tällöin voidaan tässä toisessa valtiossa verottaa vain siitä tulon osasta, jonka henkilö saa toiminnan harjoittamisesta tässä toisessa valtiossa.

2. Sanonta "vapaa ammatti" käsittää erityisesti itsenäisen tieteellisen, kirjallisen ja taiteellisen toiminnan, kasvatus- ja opetus-toiminnan sekä sellaisen itsenäisen toiminnan, jota lääkäri, asianajaja, insinööri, arkkitehti, hammaslääkäri ja tilintarkastaja har-

prise est situé. Si cet Etat ne peut imposer tous ces gains en vertu de sa législation, lesdits gains ne sont imposables que dans l'Etat contractant dont le cédant est un résident.

4. Les gains qu'un résident d'un Etat contractant tire de l'aliénation d'actions ou d'autres parts d'une société dont les biens sont constitués principalement, directement ou indirectement, de biens immobiliers situés dans l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

5. Les gains provenant de l'aliénation de tous biens autres que ceux visés aux paragraphes précédents du présent Article ne sont imposables que dans l'Etat contractant dont le cédant est un résident.

Article 14

Professions indépendantes

1. Les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire d'une profession libérale ou d'autres activités de caractère indépendant ne sont imposables que dans cet Etat; toutefois, ces revenus sont aussi imposables dans l'autre Etat contractant dans les cas suivants:

a) si ce résident dispose de façon habituelle, dans l'autre Etat contractant, d'une base fixe pour l'exercice de ses activités; en ce cas, seule la fraction des revenus qui est imputable à ladite base fixe est imposable dans l'autre Etat contractant; ou

b) si son séjour dans l'autre Etat contractant s'étend sur une période ou des périodes d'une durée totale égale ou supérieure à 183 jours durant toute période de douze mois commençant ou se terminant au cours de l'année fiscale considérée; en ce cas, seule la fraction des revenus qui est tirée des activités exercées dans cet autre Etat est imposable dans cet autre Etat.

2. L'expression "profession libérale" comprend notamment les activités indépendantes d'ordre scientifique, littéraire, artistique, éducatif ou pédagogique, ainsi que les activités indépendantes des médecins, avocats, ingénieurs, architectes, dentistes et

joittavat.

15 artikla

Yksityinen palvelus

1. Jollei 16, 18, 19, 20 ja 21 artiklan määräyksistä muuta johdu, verotetaan palkasta ja muusta sellaisesta hyvityksestä, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa epäitsenäisestä työstä, vain tässä valtiossa, jollei työtä tehdä toisessa sopimusvaltiossa. Jos työ tehdään tässä toisessa valtiossa, voidaan työstä saadusta hyvityksestä verottaa siellä.

2. Tämän artiklan 1 kappaleen määräysten estämättä verotetaan hyvityksestä, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa toisessa sopimusvaltiossa tekemästään epäitsenäisestä työstä, vain ensiksi mainitussa valtiossa, jos:

a) saaja oleskelee toisessa valtiossa yhdessä jaksossa, tai useassa jaksossa yhteensä, enintään 183 päivää kahdentoista kuukauden ajanjaksona, joka alkaa tai päättyy kysymyksessä olevan verovuoden aikana, ja

b) hyvityksen maksaa työnantaja tai se maksetaan työnantajan puolesta, joka ei asu toisessa valtiossa, sekä

c) hyvityksellä ei rasieta kiinteää toimipaikkaa tai kiinteää paikkaa, joka työnantajalla on toisessa valtiossa.

3. Tämän artiklan edellä olevien määräysten estämättä voidaan hyvityksestä, joka saadaan kansainväliseen liikenteeseen käytetyssä laivassa tai ilma-aluksessa tehdystä epäitsenäisestä työstä verottaa siinä sopimusvaltiossa, jossa yrityksen tosiasiallisen johdon sijaintipaikka on.

16 artikla

Johtokunnan jäsenen palkkio

1. Johtokunnan jäsenen palkkiosta ja muusta sellaisesta suorituksesta, jonka so-

comptables.

Article 15

Professions dépendantes

1. Sous réserve des dispositions des Articles 16, 18, 19, 20 et 21, les salaires, traitements et autres rémunérations similaires qu'un résident d'un Etat contractant reçoit au titre d'un emploi salarié ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que l'emploi ne soit exercé dans l'autre Etat contractant. Si l'emploi y est exercé, les rémunérations reçues à ce titre sont imposables dans cet autre Etat.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les rémunérations qu'un résident d'un Etat contractant reçoit au titre d'un emploi salarié exercé dans l'autre Etat contractant ne sont imposables que dans le premier Etat si:

a) le bénéficiaire séjourne dans l'autre Etat pendant une période ou des périodes n'excédant pas au total 183 jours durant toute période de 12 mois commençant ou se terminant au cours de l'année fiscale considérée; et

b) les rémunérations sont payées par un employeur ou pour le compte d'un employeur qui n'est pas un résident de l'autre Etat; et

c) la charge des rémunérations n'est pas supportée par un établissement stable ou une base fixe que l'employeur a dans l'autre Etat.

3. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, les rémunérations au titre d'un emploi salarié exercé à bord d'un navire ou d'un aéronef en trafic international, sont imposables dans l'Etat contractant où le siège de la direction effective de l'entreprise est situé.

Article 16

Tantièmes

Les tantièmes, jetons de présence et autres rétributions similaires qu'un résident d'un

pimusvaltiossa asuva henkilö saa toisessa sopimusvaltiossa asuvan yhtiön hallituksen, hallintoneuvoston tai muun sellaisen toimielimen jäsenenä, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

17 artikla

Taiteilijat ja urheilijat

1. Tämän sopimuksen 14 ja 15 artiklan määräysten estämättä voidaan tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa viihdetäiteilijänä, kuten teatteri- tai elokuvanäyttelijänä, radio- tai televisiotäiteilijänä tai muusikkona, taikka urheilijana, toisessa sopimusvaltiossa harjoittamastaan henkilökohtaisesta toiminnasta, verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Milloin tulo, joka saadaan viihdetäiteilijän tai urheilijan tässä ominaisuudessaan harjoittamasta henkilökohtaisesta toiminnasta, ei tule viihdetäiteilijälle tai urheilijalle itselleen, vaan toiselle henkilölle, voidaan tästä tulosta, 7, 14 ja 15 artiklan määräysten estämättä, verottaa siinä sopimusvaltiossa, jossa viihdetäiteilijä tai urheilija harjoittaa toimintaansa.

3. Tämän artiklan 1 ja 2 kappaleen määräyksiä ei sovelleta tuloon, joka saadaan taiteilijan tai urheilijan sopimusvaltiossa harjoittamasta toiminnasta, jos vierailu tässä valtiossa on kokonaan tai lähes kokonaan rahoitettu toisen sopimusvaltion, sen valtiollisen osan tai paikallisviranomaisen julkisista varoista.

18 artikla

Eläkkeet, elinkorot ja sosiaaliturvasuoritukset

1. Jollei 19 artiklan 2 kappaleen määräyksistä muuta johdu, verotetaan eläkkeistä ja muista samanluonteisista hyvityksistä, jotka maksetaan sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle aikaisemman epäitsenäisen työn perusteella, vain tässä valtiossa.

2. Eläkkeistä, elinkoroista ja muista tois-

Etat contractant reçoit en sa qualité de membre du conseil d'administration, de surveillance ou d'un organe analogue d'une société qui est un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

Article 17

Artistes et sportifs

1. Nonobstant les dispositions des Articles 14 et 15, les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire de ses activités personnelles exercées dans l'autre Etat contractant en tant qu'artiste du spectacle, tel qu'un artiste de théâtre, de cinéma, de la radio ou de la télévision ou qu'un musicien, ou en tant que sportif, sont imposables dans cet autre Etat.

2. Lorsque les revenus d'activités qu'un artiste du spectacle ou un sportif exerce personnellement et en cette qualité sont attribués non pas à l'artiste ou au sportif lui-même mais à une autre personne, ces revenus sont imposables, nonobstant les dispositions des Articles 7, 14 et 15, dans l'Etat contractant où les activités de l'artiste du spectacle ou du sportif sont exercées.

3. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas aux revenus d'activités qu'un artiste du spectacle ou un sportif exerce dans un Etat contractant, si la visite dans cet Etat est entièrement ou presque entièrement financée sur des fonds publics de l'autre Etat contractant, de ses subdivisions politiques ou de ses collectivités locales.

Article 18

Pensions, rentes viagères et prestations de sécurité sociale

1. Sous réserve des dispositions du paragraphe 2 de l'Article 19, les pensions, et autres rémunérations similaires payées à un résident d'un Etat contractant au titre d'un emploi antérieur ne sont imposables que dans cet Etat.

2. Les pensions, rentes viagères et autres

tuvista tai yksittäisistä maksuista, jotka sopimusvaltio tai sen valtiollinen osa suorittaa vastatakseen henkilökuntaansa kohdanneiden onnettomuuksien kuluista, verotetaan vain tässä valtiossa.

3. Tämän artiklan 1 kappaleen määräysten estämättä voidaan sopimusvaltion sosiaaliturvalainsäädännön perusteella maksettavista eläkkeistä ja muista suorituksista tai valtiosta kertyvistä elinkoroista verottaa tässä valtiossa.

4. Sanonnalla "elinkorko" (rente viagère) tarkoitetaan tässä artiklassa käytettynä vahvistettua rahamäärää, joka toistuvasti maksetaan luonnolliselle henkilölle vahvistetuina ajankohtina joko elinaikana tai määritettynä tai tiettyinä aikoina ja joka perustuu velvoitukseen toimeenpanna maksut täyden raha- tai rahanarvoisen suorituksen (muun kuin tehdyn työn) vastikkeeksi.

19 artikla

Julkinen palvelus

1. a) Palkasta ja muusta sellaisesta hyvityksestä (eläkettä lukuun ottamatta), jonka sopimusvaltio, sen valtiollinen osa, julkisyhteisö tai paikallisviranomaisen maksaa luonnolliselle henkilölle työstä, joka tehdään tämän valtion, osan, yhteisön tai viranomaisen palveluksessa, verotetaan vain tässä valtiossa.

b) Tällaisesta palkasta ja muusta sellaisesta hyvityksestä verotetaan kuitenkin vain siinä sopimusvaltiossa, jossa tämä henkilö asuu, jos työ tehdään tässä valtiossa ja

(i) henkilö on tämän valtion kansalainen; tai

(ii) hänestä ei tullut tässä valtiossa asuvaa ainoastaan tämän työn tekemiseksi.

2. a) Eläkkeestä, jonka sopimusvaltio, sen valtiollinen osa, julkisyhteisö tai paikallisviranomaisen maksaa, tai joka maksetaan niiden perustamista rahastoista, luonnolliselle henkilölle työstä, joka on tehty tämän

versements périodiques ou occasionnels effectués par un Etat contractant ou l'une de ses subdivisions politiques pour couvrir les accidents de leurs personnels ne sont imposables que dans cet Etat.

3. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les pensions et autres rémunérations similaires payées en application de la législation sur la sécurité sociale d'un Etat contractant ou les rentes viagères provenant d'un Etat contractant sont imposables dans cet Etat.

4. Le terme « annuité (rente viagère) » employé dans cet article désigne une somme fixe payable périodiquement, à des échéances fixes, durant la vie ou pour une période déterminée ou certaine, en contrepartie de l'obligation d'effectuer des paiements selon des considérations convenables et pleines, en argent ou en valeur équivalente (autres que les services rendus).

Article 19

Fonctions publiques

1. a) Les salaires, traitements et autres rémunérations similaires, autres que les pensions, payées par un Etat contractant, l'une de ses subdivisions politiques, personnes morales de droit public ou collectivités locales à une personne physique, au titre de services rendus à cet Etat ou à cette subdivision, cette personne morale ou cette collectivité, ne sont imposables que dans cet Etat.

b) Toutefois, ces salaires, traitements et autres rémunérations similaires ne sont imposables que dans l'autre Etat contractant si les services sont rendus dans cet Etat et si la personne physique est un résident de cet Etat qui:

(i) possède la nationalité de cet Etat; ou

(ii) n'est pas devenu un résident de cet Etat à seule fin de rendre les services.

2. a) Les pensions payées par un Etat contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou personnes morales de droit public ou collectivités locales, soit directement soit par prélèvement sur des fonds

valtion, sen valtiollisen osan, yhteisön tai viranomaisen palveluksessa, verotetaan vain tässä valtiossa.

b) Tällaisesta eläkkeestä verotetaan kuitenkin vain siinä sopimusvaltiossa, jossa tämä henkilö asuu, jos hän on tämän valtion kansalainen.

3. Tämän sopimuksen 15, 16, 17 ja 18 artiklan määräyksiä sovelletaan palkkaan ja muuhun sellaiseen hyvitykseen sekä eläkkeeseen, jotka maksetaan sopimusvaltion, sen valtiollisen osan, julkisyhteisön tai paikallisviranomaisen harjoittaman liiketoiminnan yhteydessä tehdystä työstä.

20 artikla

Opiskelijat ja harjoittelijat

Rahamääristä, jotka opiskelija tai harjoittelija, joka asuu tai välittömästi ennen oleskeluaan sopimusvaltiossa asui toisessa sopimusvaltiossa ja joka oleskelee ensiksi mainitussa valtiossa yksinomaan koulutuksensa tai harjoittelunsa vuoksi, saa elustaan, koulutustaan tai harjoitteluaan varten, ei tässä valtiossa veroteta, edellyttäen, että nämä rahamäärät kertyvät tämän valtion ulkopuolella olevista lähteistä.

21 artikla

Tutkijat

1. Henkilöä, joka tulee sopimusvaltioon tämän valtion, yliopiston, opetuslaitoksen tai muun voittoa tavoittelemattoman kulttuurilaitoksen kutsumana enintään kahden vuoden ajanjaksoksi harjoittamaan vain tutkimustoimintaa (mukaan lukien tähän tutkimukseen liittyvä satunnainen opetus) tässä laitoksessa ja joka asuu tai joka välittömästi ennen tätä oleskeluaan asui toisessa sopimusvaltiossa, ei veroteta ensiksi mainitussa sopimusvaltiossa tästä toiminnastaan saamastaan hyvityksestä, edellyttäen, että se

qu'ils ont constitués, à une personne physique au titre de services rendus à cet Etat ou à cette subdivision, personne ou collectivité, ne sont imposables que dans cet Etat.

b) Toutefois, ces pensions ne sont imposables que dans l'autre Etat contractant si la personne physique est un résident de cet autre Etat et en possède la nationalité.

3. Les dispositions des Articles 15, 16, 17 et 18 s'appliquent aux salaires, traitements et autres rémunérations similaires ainsi qu'aux pensions payées au titre de services rendus dans le cadre d'une activité industrielle ou commerciale exercée par un Etat contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou personnes morales de droit public ou collectivités locales.

Article 20

Etudiants et stagiaires

Les sommes qu'un étudiant ou un stagiaire qui est, ou qui était immédiatement avant de se rendre dans un Etat contractant, un résident de l'autre Etat contractant et qui séjourne dans le premier Etat à seule fin d'y poursuivre ses études ou sa formation, reçoit pour couvrir ses frais d'entretien, d'études ou de formation ne sont pas imposables dans cet Etat, à condition qu'elles proviennent de source situées en dehors de cet Etat.

Article 21

Chercheurs

1. Toute personne physique qui se rend dans un Etat contractant à l'invitation de cet Etat, d'une université, d'un établissement d'enseignement ou de toute autre institution culturelle sans but lucratif pour une période n'excédant pas deux ans à seule fin de mener des travaux de recherche (y compris l'enseignement occasionnel qui est en rapport avec cette recherche) dans cette institution et qui est ou qui était un résident de l'autre Etat contractant juste avant ce séjour est exemptée de l'impôt dans ledit premier

kertyy tässä toisessa valtiossa olevista lähteistä.

2. Tämän artiklan 1 kappaleen määräyksiä ei sovelleta sellaisesta tutkimustyöstä saatuun hyvitykseen, jota ei suoriteta yleiseksi edun vuoksi, vaan pääasiassa sellaisen yksityisen edun toteuttamiseksi, joka hyödyttää tiettyä yhtä tai useampaa henkilöä.

22 artikla

Muu tulo

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa ja jota ei käsitellä tämän sopimuksen edellä olevissa artikloissa, verotetaan vain tässä valtiossa, riippumatta siitä, mistä tulo kertyy.

2. Tämän artiklan 1 kappaleen määräyksiä ei sovelleta tuloon, lukuun ottamatta 6 artiklan 2 kappaleessa tarkoitettua kiinteästä omaisuudesta saatua tuloa, jos sopimusvaltiossa asuva tulon saaja harjoittaa toisessa sopimusvaltiossa liiketoimintaa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta tai harjoittaa tässä toisessa valtiossa itsenäistä ammattitoimintaa siellä olevasta kiinteästä paikasta, ja tulon maksamisen perusteena oleva oikeus tai omaisuus tosiasiallisesti liittyy tähän kiinteään toimipaikkaan tai kiinteään paikkaan. Tässä tapauksessa sovelletaan 7 artiklan tai 14 artiklan määräyksiä.

3. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa ja jota ei käsitellä tämän sopimuksen edellä olevissa artikloissa ja joka kertyy toisesta sopimusvaltiosta, voidaan tämän artiklan 1 ja 2 kappaleen estämättä verottaa myös tässä toisessa valtiossa.

23 artikla

Kaksinkertaisen verotuksen poistaminen

1. Marokossa kaksinkertainen verotus

Etat contractant sur la rémunération qu'elle reçoit pour cette activité, à condition que cette rémunération provienne de sources situées dans cet autre Etat.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent pas aux rémunérations reçues au titre de travaux de recherche entrepris non pas dans l'intérêt public, mais principalement en vue de la réalisation d'un avantage particulier bénéficiant à une ou à des personnes déterminées.

Article 22

Autres revenus

1. Les éléments du revenu d'un résident d'un Etat contractant, d'où qu'ils proviennent, qui ne sont pas traités dans les Articles précédents de la présente Convention ne sont imposables que dans cet Etat.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent pas aux revenus autres que les revenus provenant de biens immobiliers, tels qu'ils sont définis au paragraphe 2 de l'Article 6, lorsque le bénéficiaire de tels revenus, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que le droit ou le bien générateur des revenus s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'Article 7 ou de l'Article 14, suivant les cas, sont applicables.

3. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, les éléments du revenu d'un résident d'un Etat contractant qui ne sont pas traités dans les articles précédents de la présente Convention et qui proviennent de l'autre Etat contractant sont aussi imposables dans cet autre Etat.

Article 23

Méthodes pour éliminer les doubles impositions

1. Dans le cas du Maroc, la double impo-

poistetaan seuraavasti:

Milloin Marokossa asuva henkilö saa tuloa, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan voidaan verottaa Suomessa, Marokon on myönnettävä tämän henkilön tulosta kantamastaan verosta vähennys, joka määrittään vastaa Suomessa maksettua tuloveroa. Tämä vähennys ei kuitenkaan voi ylittää sitä ennen vähennyksen tekemistä laskettua Marokon tuloveron osaa, joka vastaa tuloa, josta voidaan verottaa Suomessa.

2. Jollei Suomen lainsäädännöstä, joka koskee kansainvälisen kaksinkertaisen verotuksen poistamista, muuta johdu (sikäli kuin tämä lainsäädäntö ei vaikuta tässä esitettyyn yleiseen periaatteeseen), kaksinkertainen verotus poistetaan Suomessa seuraavasti:

a) Milloin Suomessa asuva henkilö saa tuloa, josta sopimuksen määräysten mukaan voidaan verottaa Marokossa, Suomen on, jollei b) kohdan määräyksistä muuta johdu, myönnettävä tämän henkilön tulosta lasketusta Suomen verosta vähennys, joka määrittään vastaa samasta tulosta Marokon lainsäädännön mukaan ja tämän sopimuksen mukaisesti maksettua Marokon veroa.

b) Edellä olevan a) kohdan määräysten estämättä vapautetaan osinko, jonka Marokossa asuva yhtiö maksaa Suomessa asuvalle yhtiölle, Suomen verosta, jos saaja välittömästi hallitsee vähintään 10 prosenttia osingon maksavan yhtiön äänimäärästä.

3. Jos sopimusvaltiossa asuvan henkilön tulo on sopimuksen määräyksen mukaan vapautettu verosta tässä valtiossa, tämä valtio voi kuitenkin määrätessään tämän henkilön muusta tulosta suoritettavan veron määrää ottaa lukuun sen tulon, joka on vapautettu verosta.

sition est éliminée de la manière suivante:

Lorsqu'un résident du Maroc reçoit des revenus qui, conformément aux dispositions de la présente Convention, sont imposables en Finlande, le Maroc accorde sur l'impôt qu'il perçoit sur les revenus de ce résident une déduction d'un montant égal à l'impôt sur le revenu payé en Finlande. Toutefois, cette déduction ne peut excéder la fraction de l'impôt sur le revenu marocain, calculé avant déduction, correspondant aux revenus imposables en Finlande.

2. Sous réserve des dispositions de la législation finlandaise concernant l'élimination de la double imposition internationale (sans porter atteinte au principe général ici posé), la double imposition est, en ce qui concerne la Finlande, éliminée de la manière suivante:

a) Lorsqu'un résident de Finlande reçoit des revenus qui, conformément aux dispositions de la présente Convention, sont imposables au Maroc, la Finlande accorde, sous réserve des dispositions du sous-paragraphe b), sur l'impôt finlandais calculé sur le revenu de cette personne, une déduction d'un montant égal à l'impôt marocain payé sur le même revenu en vertu de la législation marocaine et conformément à la présente convention.

b) Nonobstant les dispositions de l'alinéa a), les dividendes payés par une société qui est un résident du Maroc à une société qui est un résident de Finlande et qui contrôle directement au moins 10 pour cent des droits de vote de la société qui paie les dividendes sont exempts de l'impôt finlandais.

3. Lorsque, conformément à une disposition quelconque de la présente convention, les revenus qu'un résident d'un Etat contractant reçoit sont exonérés d'impôt dans cet Etat, celui-ci peut néanmoins, pour déterminer le taux de l'impôt sur le reste des revenus de ce résident, tenir compte des revenus exonérés.

24 artikla

Syrjäntäkielto

Article 24

Non-discrimination

1. Sopimusvaltion kansalainen ei toisessa sopimusvaltiossa saa joutua sellaisen verotuksen tai siihen liittyvän velvoituksen kohteeksi, joka on muunlainen tai raskaampi kuin verotus tai siihen liittyvä velvoitus, jonka kohteeksi tämän toisen valtion kansalainen samoissa, erityisesti kotipaikkaa koskevissa olosuhteissa joutuu tai saattaa joutua. Tämän sopimuksen 1 artiklan määräysten estämättä tätä määräystä sovelletaan myös henkilöön, joka ei asu sopimusvaltiossa tai molemmissa sopimusvaltioissa.

2. Kansalaisuudeton henkilö, joka asuu sopimusvaltiossa, ei kummassakaan sopimusvaltiossa saa joutua sellaisen verotuksen tai siihen liittyvän velvoituksen kohteeksi, joka on muunlainen tai raskaampi kuin verotus tai siihen liittyvä velvoitus, jonka kohteeksi kysymyksessä olevan valtion kansalainen samoissa, erityisesti kotipaikkaa koskevissa olosuhteissa joutuu tai saattaa joutua.

3. Verotus, joka kohdistuu sopimusvaltiossa olevan yrityksen toisessa sopimusvaltiossa olevaan kiinteään toimipaikkaan, ei tässä toisessa valtiossa saa olla epäedullisempi kuin verotus, joka kohdistuu tässä toisessa valtiossa olevaan samanlaista toimintaa harjoittavaan yritykseen. Tämän määräyksen ei katsota velvoittavan sopimusvaltiota myöntämään toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle sellaista henkilökohtaista vähennystä verotuksessa, vapautusta verosta tai alennusta veroon siviilisäädyn taikka perheen huoltovelvollisuuden johdosta, joka myönnetään omassa valtiossa asuvalle henkilölle.

4. Muussa kuin sellaisessa tapauksessa, jossa 9 artiklan 1 kappaleen, 11 artiklan 7 kappaleen tai 12 artiklan 6 kappaleen määräyksiä sovelletaan, ovat korko, rojalti ja muu maksu, jotka sopimusvaltiossa oleva yritys suorittaa toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, vähennyskelpoisia tämän yrityksen verotettavaa tuloa määrättäessä samoin ehdoin kuin maksu ensiksi mainitussa valtiossa asuvalle henkilölle.

5. Sopimusvaltiossa oleva yritys, jonka pääoman toisessa sopimusvaltiossa asuva henkilö tai siellä asuvat henkilöt välittömästi tai välillisesti joko kokonaan tai osaksi

1. Les nationaux d'un Etat contractant ne sont soumis dans l'autre Etat contractant à aucune imposition ou obligation y relative, qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujettis les nationaux de cet autre Etat qui se trouvent dans la même situation, notamment au regard de la résidence. La présente disposition s'applique aussi, nonobstant les dispositions de l'Article 1, aux personnes qui ne sont pas des résidents d'un Etat contractant ou des deux Etats contractants.

2. Les apatrides qui sont des résidents d'un Etat contractant ne sont soumis dans l'un ou l'autre Etat contractant à aucune imposition ou obligation y relative, qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujetties les nationaux de l'Etat concerné qui se trouvent dans la même situation notamment au regard de la résidence.

3. L'imposition d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a dans l'autre Etat contractant n'est pas établie dans cet autre Etat d'une façon moins favorable que l'imposition des entreprises de cet autre Etat qui exercent la même activité. La présente disposition ne peut être interprétée comme obligeant un Etat contractant à accorder aux résidents de l'autre Etat contractant les déductions personnelles, abattements et réductions d'impôt en fonction de la situation ou des charges de famille qu'il accorde à ses propres résidents.

4. A moins que les dispositions du paragraphe 1 de l'Article 9, du paragraphe 7 de l'Article 11 ou du paragraphe 6 de l'Article 12, ne soient applicables, les intérêts, redevances et autres dépenses payés par une entreprise d'un Etat contractant à un résident de l'autre Etat contractant sont déductibles, pour la détermination des bénéfices imposables de cette entreprise, dans les mêmes conditions que s'ils avaient été payés à un résident du premier Etat.

5. Les entreprises d'un Etat contractant, dont le capital est en totalité ou en partie, directement ou indirectement, détenu ou contrôlé par un ou plusieurs résidents de

omistavat tai josta he tällä tavoin määräävät, ei ensiksi mainitussa valtiossa saa joutua sellaisen verotuksen tai siihen liittyvän velvoituksen kohteeksi, joka on muunlainen tai raskaampi kuin verotus tai siihen liittyvä velvoitus, jonka kohteeksi ensiksi mainitussa valtiossa oleva muu samanluonteinen yrittäjä joutuu tai saattaa joutua.

6. Tämän artiklan määräyksiä ei voida missään tapauksessa tulkita niin, että ne estäisivät Marokkoa kantamasta 10 artiklan 6 kappaleessa tarkoitettua veroa.

7. Tämän sopimuksen 2 artiklan määräysten estämättä sovelletaan tämän artiklan määräyksiä kaikenlaatuisiin veroihin.

25 artikla

Keskinäinen sopimusmenettely

1. Jos henkilö katsoo, että sopimusvaltion tai molempien sopimusvaltioiden toimenpiteet ovat johtaneet tai johtavat hänen osaltaan verotukseen, joka on tämän sopimuksen määräysten vastainen, hän voi saattaa asiansa sen sopimusvaltion toimivaltaisen viranomaisen käsiteltäväksi, jossa hän asuu tai, jos kysymyksessä on 24 artiklan 1 kappaleen soveltaminen, jonka kansalainen hän on, ilman että tämä vaikuttaa hänen oikeutensa käyttöä näiden valtioiden sisäisessä oikeusjärjestyksessä olevia oikeussuojakeinoja. Asia on saatettava käsiteltäväksi kolmen vuoden kuluessa siitä kun henkilö sai tiedon toimenpiteestä, joka on aiheuttanut sopimuksen määräysten vastaisen verotuksen.

2. Jos toimivaltainen viranomainen havaitsee huomautuksen perustelluksi, mutta ei itse voi saada aikaan tyydyttävää ratkaisua, viranomaisen on pyrittävä toisen sopimusvaltion toimivaltaisen viranomaisen kanssa keskinäisin sopimuksin ratkaisemaan asia siinä tarkoituksessa, että vältetään verotus, joka on sopimuksen vastainen. Tehty sopimus pannaan täytäntöön sopimusvaltioiden sisäisessä lainsäädännössä olevien aikarajojen estämättä.

3. Sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on pyrittävä keskinäisin sopi-

l'autre Etat contractant, ne sont soumises dans le premier Etat à aucune imposition ou obligation y relative, qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujetties les autres entreprises similaires du premier Etat.

6. Les dispositions du présent Article ne peuvent en aucun cas être interprétées comme empêchant le Maroc de percevoir la taxe visée au paragraphe 6 de l'Article 10.

7. Les dispositions de cet Article s'appliquent, nonobstant les dispositions de l'Article 2, aux impôts de toute nature ou dénomination.

Article 25

Procédure amiable

1. Lorsqu'une personne estime que les mesures prises par un Etat contractant ou par les deux Etats contractants entraîneront pour elle une imposition non conforme aux dispositions de la présente Convention, elle peut, indépendamment des recours prévus par le droit interne de ces Etats, soumettre son cas à l'autorité compétente de l'Etat contractant dont elle est un résident ou, si son cas relève du paragraphe 1 de l'Article 24, à celle de l'Etat contractant dont elle possède la nationalité. Le cas doit être soumis dans les trois ans qui suivent la première notification des mesures qui entraînent une imposition non conforme aux dispositions de la Convention.

2. L'autorité compétente s'efforce, si la réclamation lui paraît fondée et si elle n'est pas elle-même en mesure d'y apporter une solution satisfaisante, de résoudre le cas par voie d'accord amiable avec l'autorité compétente de l'autre Etat contractant, en vue d'éviter une imposition non conforme à la présente Convention. L'accord est appliqué quels que soient les délais prévus par le droit interne des Etats contractants.

3. Les autorités compétentes des Etats contractants s'efforcent, par voie d'accord

muksin ratkaisemaan sopimuksen tulkin-
nassa tai soveltamisessa syntyvät vaikeudet
tai epätietoisuutta aiheuttavat kysymykset.
Ne voivat myös neuvotella keskenään kak-
sinkertaisen verotuksen poistamiseksi sel-
laisissa tapauksissa, joita ei säännellä sopi-
muksessa.

4. Sopimusvaltioiden toimivaltaiset vi-
ranomaiset voivat olla välittömässä yhtey-
dessä keskenään, myös sellaisessa yhteises-
sä toimikunnassa, johon ne itse kuuluvat tai
johon kuuluu heidän edustajiaan, sopimuk-
seen pääsemiseksi siinä merkityksessä kuin
tarkoitetaan edellä olevissa kappaleissa.

26 artikla

Tietojen vaihtaminen

1. Sopimusvaltioiden toimivaltaisten vi-
ranomaisten on vaihdettava keskenään sel-
laisia tietoja, jotka ovat välttämättömiä tä-
män sopimuksen tai sopimusvaltioiden so-
pimuksen piiriin kuuluvia veroja koskevan
sisäisen lainsäädännön määräysten sovel-
tamiseksi, mikäli tämän lainsäädännön pe-
rusteella tapahtuva verotus ei ole sopimuk-
senvastainen. Sopimuksen 1 artikla ei rajoi-
ta tietojen vaihtamista. Sopimusvaltion vas-
taanottamia tietoja on käsiteltävä salaisina
samalla tavalla kuin tämän valtion sisäisen
lainsäädännön perusteella saatuja tietoja ja
niitä saadaan ilmaista vain henkilöille tai vi-
ranomaisille (mukaan lukien tuomioistui-
met ja hallintoelimet), jotka määräävät,
kantavat tai perivät sopimuksen piiriin kuu-
luvia veroja tai käsittelevät niitä koskevia
syytteitä tai valituksia. Näiden henkilöiden
tai viranomaisten on käytettävä tietoja vain
tällaisiin tarkoituksiin. Ne saavat ilmaista
tietoja julkisessa oikeudenkäynnissä tai
tuomioistuimen ratkaisuisissa.

2. Tämän artiklan 1 kappaleen määräysten
ei katsota velvoittavan sopimusvaltiota:

amiable, de résoudre les difficultés ou de
dissiper les doutes auxquels peuvent donner
lieu l'interprétation ou l'application de la
Convention. Elles peuvent aussi se concer-
ter en vue d'éliminer la double imposition
dans les cas non prévus par la présente
Convention.

4. Les autorités compétentes des Etats
contractants peuvent communiquer direc-
tement entre elles, y compris au sein d'une
commission mixte composée de ces autori-
tés ou de leurs représentants, en vue de par-
venir à un accord comme il est indiqué aux
paragraphe précédents.

Article 26

Echange de renseignements

1. Les autorités compétentes des Etats
contractants échangent les renseignements
nécessaires pour appliquer les dispositions
de la présente Convention ou celles de la
législation interne des Etats contractants re-
lative aux impôts visés par la Convention,
dans la mesure où l'imposition qu'elle pré-
voit n'est pas contraire à la Convention.
L'échange de renseignements n'est pas res-
treint par l'Article 1. Les renseignements
reçus par un Etat contractant sont tenus se-
crets de la même manière que les rensei-
gnements obtenus en application de la légi-
slation interne de cet Etat et ne sont com-
muniés qu'aux personnes ou autorités (y
compris les tribunaux et organes adminis-
tratifs) concernés par l'établissement ou le
recouvrement des impôts visés par la
Convention, par les procédures ou poursui-
tes concernant ces impôts, ou par les déci-
sions sur les recours relatifs à ces impôts.
Ces personnes ou autorités n'utilisent ces
renseignements qu'à ces fins, mais elles
peuvent faire état de ces renseignements au
cours d'audiences publiques de tribunaux ou
dans des jugements.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne
peuvent en aucun cas être interprétés
comme imposant à un Etat contractant

a) ryhtymään hallintotoimiin, jotka poikkeavat tämän sopimusvaltion tai toisen sopimusvaltion lainsäädännöstä ja hallintokäytännöstä;

b) antamaan tietoja, joita tämän sopimusvaltion tai toisen sopimusvaltion lainsäädännön mukaan tai säännönmukaisen hallintomenettelyn puitteissa ei voida hankkia;

c) antamaan tietoja, jotka paljastaisivat liikesalaisuuden taikka teollisen, kaupallisen ja ammatillisen salaisuuden tai elinkeinotoiminnassa käytetyn menettelytavan, taikka tietoja, joiden ilmaiseminen olisi vastoin yleistä järjestystä (ordre public).

27 artikla

Virka-apu perinnässä

1. Sopimusvaltiot sitoutuvat antamaan toisilleen virka-apua tässä sopimuksessa tarkoitettujen verojen ja niihin liittyvien veronkorotusten ja -lisäysten, viivästysmaksujen, korkojen ja niihin liittyvien kulujen perimisessä, oman lainsäädäntönsä ja säännöstönsä asiaa koskevien säännösten mukaisesti, silloin, kun nämä summat ovat pyynnön esittäneen valtion lakien ja säännösten mukaan perimiskelpoisia. Tämä virka-apu kattaa myös turvaamistoimet.

2. Tätä tarkoittavaan pyyntöön on liitettävä pyynnön esittävän valtion lainsäädännön ja säännösten edellyttämät asiakirjat sen vahvistamiseksi, että virka-avun kohteena olevat summat ovat perittäviä.

3. Näiden asiakirjojen saavuttua tiedoksianto ja veron perintä- ja kantotoimet tapahtuvat pyynnön vastaanottaneessa valtiossa sen omien verojen perinnässä ja kannossa sovellettavien lakien ja säännösten mukaisesti.

4. Perittävää veroa vastaavaa velkaa ei pidetä pyynnön vastaanottaneessa valtiossa etuoikeutettuna velkana.

l'obligation:

a) de prendre des mesures administratives dérogeant à sa propre législation et à sa pratique administrative ou à celles de l'autre Etat contractant;

b) de fournir des renseignements qui ne pourraient être obtenus sur la base de sa propre législation ou dans le cadre de sa pratique administrative normale ou de celles de l'autre Etat contractant;

c) de fournir des renseignements qui révéleraient un secret commercial, industriel, professionnel ou un procédé commercial ou des renseignements dont la communication serait contraire à l'ordre public.

Article 27

Assistance au recouvrement

1. Les Etats contractants conviennent de se prêter mutuellement assistance en vue de recouvrer, suivant les règles propres à leur législation et réglementation respectives, les impôts visés par la présente Convention ainsi que les majorations de droits, droits en sus, indemnités de retard, intérêts et frais afférents à ces impôts lorsque ces sommes sont recouvrables en application des lois et règlements de l'Etat requérant. Cette assistance couvre aussi les mesures conservatoires.

2. La demande formulée à cette fin doit être accompagnée des documents exigés par les lois et règlements de l'Etat requérant pour établir que les sommes sujettes à cette assistance sont recouvrables.

3. Au vu de ces documents, les significations et mesures de recouvrement et de perception ont lieu dans l'Etat requis conformément aux lois et règlements applicables pour le recouvrement et la perception de ses propres impôts.

4. La créance correspondant à l'impôt à recouvrer n'est pas considérée comme une créance privilégiée dans l'Etat requis.

28 artikla

Diplomaattisen edustuston ja konsuliedustuston jäsenet

Tämä sopimus ei vaikuta niihin verotusta koskeviin erioikeuksiin, jotka kansainvälisen oikeuden yleisten sääntöjen tai erityisten sopimusten määräysten mukaan myönnetään diplomaattisen edustuston tai konsuliedustuston jäsenille.

29 artikla

Voimaantulo

1. Sopimusvaltioiden hallitukset ilmoittavat toisilleen kirjallisesti ja diplomaattiteitse täyttäneensä lainsäädännössään tämän sopimuksen voimaantulolle asetetun menettelyn.

2. Sopimus tulee voimaan kolmantenakymmenentenä päivänä siitä päivästä, jona myöhempi 1 kappaleessa tarkoitetuista ilmoituksista on tehty, ja sen määräyksiä sovelletaan:

a) Marokossa:

1) lähteellä pidätettävien verojen osalta, niihin määrin, jotka maksetaan tai hyvitetään tämän sopimuksen voimaantuloavuotta välittömästi seuraavan vuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen;

2) muiden verojen osalta, jokaiseen verovuoteen tai verotusajanjaksoon, joka alkaa tämän sopimuksen voimaantuloavuotta välittömästi seuraavan vuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen.

b) Suomessa:

1) lähteellä pidätettävien verojen osalta, tuloon, joka saadaan sopimuksen voimaantuloavuotta välittömästi seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen;

2) muiden tulosta suoritettavien verojen osalta, veroihin, jotka määrätään sopimuksen voimaantuloavuotta välittömästi seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä

Article 28

Membres des missions diplomatiques et des postes consulaires

Les dispositions de la présente Convention ne portent pas atteinte aux privilèges fiscaux dont bénéficient les membres des missions diplomatiques ou postes consulaires en vertu soit des règles générales du droit international, soit des dispositions d'accords particuliers.

Article 29

Entrée en vigueur

1. Les gouvernements des Etats contractants se notifieront, par écrit et par voie diplomatique, l'achèvement de la procédure requise par les législations respectives pour l'entrée en vigueur de la présente Convention.

2. La Convention entrera en vigueur trente jours après la date de la dernière des notifications visées au paragraphe 1 et ses dispositions seront applicables:

a) En ce qui concerne le Maroc:

i) au regard des impôts retenus à la source, pour les montants payés ou crédités à compter du premier janvier de l'année qui suit immédiatement celle de l'entrée en vigueur de la présente Convention; et

ii) au regard des autres impôts, pour tout exercice fiscal ou période d'imposition commençant à compter du premier janvier de l'année qui suit immédiatement celle de l'entrée en vigueur de la présente Convention.

b) En ce qui concerne la Finlande:

i) au regard des impôts retenus à la source, pour les revenus reçus le ou après le 1er janvier de l'année civile qui suit immédiatement celle où la Convention entre en vigueur; et

ii) au regard des autres impôts pour le revenu aux impôts dus pour toute année d'imposition commençant le ou après le 1er janvier de l'année civile qui suit immédia-

tai sen jälkeen alkavilta verovuosilta.

3. Suomen Tasavallan hallituksen ja Marokon Kuningaskunnan hallituksen välillä tulo- ja omaisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi 25 päivänä kesäkuuta 1973 Rabatissa allekirjoitetun sopimuksen (jäljempänä "vuoden 1973 sopimus") määräyksiä lakataan soveltamasta veroihin, joihin tätä sopimusta 2 kappaleen määräysten mukaan sovelletaan. Vuoden 1973 sopimus lakkaa olemasta voimassa sinä viimeisenä ajankohtana, jona sitä tämän kappaleen määräysten mukaan sovelletaan.

4. Vuoden 1973 sopimuksen 23 artiklan 3 kappaleen määräysten soveltamista jatketaan edellä olevien 2 ja 3 kappaleen määräysten estämättä niinä ensimmäisenä viitenä vuonna, jotka välittömästi seuraavat edellä mainittujen kappaleiden mukaista tämän sopimuksen voimaantulovuotta.

30 artikla

Päättyminen

Tämä sopimus on voimassa, kunnes jompikumpi sopimusvaltio irtisanoo sen. Kumpikin sopimusvaltio voi viiden vuoden kuluessa siitä, kun tämä sopimus tulee voimaan, irtisanoa sopimuksen diplomaattista tietä tekemällä irtisanomisilmoituksen vähintään kuusi kuukautta ennen kunkin kalenterivuoden päättymistä. Tässä tapauksessa sopimusta lakataan soveltamasta:

a) Marokossa:

1) lähteellä pidätettävien verojen osalta, niihin määrin, jotka maksetaan tai hyvitetään irtisanomisilmoituksessa ilmoitettua vuotta välittömästi seuraavan vuoden tammiukuun 1 päivänä tai sen jälkeen; ja

2) muiden verojen osalta, jokaiseen verovuoteen tai verotusajanjaksoon, joka alkaa irtisanomisilmoituksessa ilmoitettua vuotta

tement celle où la Convention entre en vigueur.

3. Les dispositions de la Convention fiscale entre le gouvernement de la République de Finlande et le Gouvernement du Royaume du Maroc en vue d'éviter les doubles impositions en matière d'impôts sur le revenu et la fortune signée à Rabat le 25 juin 1973 (ci-après dénommée « Convention de 1973 ») cesseront d'avoir effet à l'égard des impôts pour lesquels la présente Convention s'applique conformément aux dispositions du paragraphe 2. La Convention de 1973 est abrogée à compter de la date à laquelle elle aura effet pour la dernière fois conformément aux dispositions du présent paragraphe.

4. Nonobstant les dispositions des paragraphes 2 et 3 précédents, les dispositions du paragraphe 3 de l'Article 23 de la Convention de 1973 continueront de s'appliquer pendant les cinq (5) premières années qui suivent immédiatement l'année d'entrée en vigueur de la présente Convention conformément aux paragraphes susmentionnés.

Article 30

Denonciation

La présente Convention demeurera en vigueur tant qu'elle n'aura pas été dénoncée par un Etat contractant. Chaque Etat contractant peut dénoncer la Convention par voie diplomatique avec un préavis minimal de 6 mois avant la fin de chaque année civile postérieure à la cinquième année qui suit celle de l'entrée en vigueur de la présente Convention. Dans ce cas, la Convention cessera d'être applicable:

a) En ce qui concerne le Maroc:

i) au regard des impôts retenus à la source, pour les montants payés ou crédités à compter du premier janvier de l'année qui suit immédiatement celle spécifiée dans le préavis de dénonciation; et

ii) au regard des autres impôts, pour tout exercice fiscal ou période d'imposition commençant à compter du premier janvier

välittömästi seuraavan vuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen.

b) Suomessa:

1) lähteellä pidettävien verojen osalta, tuloon, joka saadaan ilmoituksen antamisvuotta lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen; ja

2) muiden tulosta suoritettavien verojen osalta, veroihin, jotka määrätään ilmoituksen antamisvuotta lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen alkavilta verovuosilta.

TÄMÄN VAKUUDEKSI ovat allekirjoittaneet, hallitustensa asianmukaisesti siihen valtuuttamina, allekirjoittaneet tämän sopimuksen.

TEHTY Helsingissä 7 päivänä huhtikuuta 2006, kahtena suomen-, ruotsin-, arabian- ja ranskankielisenä versiona, kaikkien tekstien ollessa yhtä todistusvoimaiset. Tulkintaerimielisyyden sattuessa on ranskankielinen teksti ratkaiseva.

Suomen tasavallan hallituksen puolesta

Marokon kuningaskunnan hallituksen puolesta

Ulla-Maj Wideroos
Toinen valtiovarainministeri

Salaheddine Mezouar
Teollisuus-, kauppaja- ja talousuudistuksen ministeri

de l'année qui suit immédiatement celle spécifiée dans le préavis de dénonciation.

b) En ce qui concerne la Finlande:

i) au regard des impôts retenus à la source, sur les revenus reçus le ou après le 1er janvier de l'année civile qui suit immédiatement celle où l'avis est donné; et

ii) au regard des autres impôts sur le revenu aux impôts dus pour toute année d'imposition commençant le ou après le 1er janvier de l'année civile qui suit immédiatement celle où l'avis est donné.

EN FOI DE QUOI, les soussignés, dûment autorisés à cet effet par leurs Gouvernements respectifs, ont signé la présente Convention.

FAIT en double exemplaire à Helsinki, le 7 avril 2006, en langues finnoise, suédoise, arabe et française, chaque texte faisant également foi. En cas de divergence d'interprétation, le texte en langue française prévaudra.

Pour le gouvernement de la République Finlande

Pour le gouvernement du Royaume du Maroc

Ulla-Maj Wideroos
Deuxième Ministre au Ministère des Finances

Salaheddine Mezouar
Ministre de l'Industrie, du Commerce et de Mise à Niveau de l'Économie